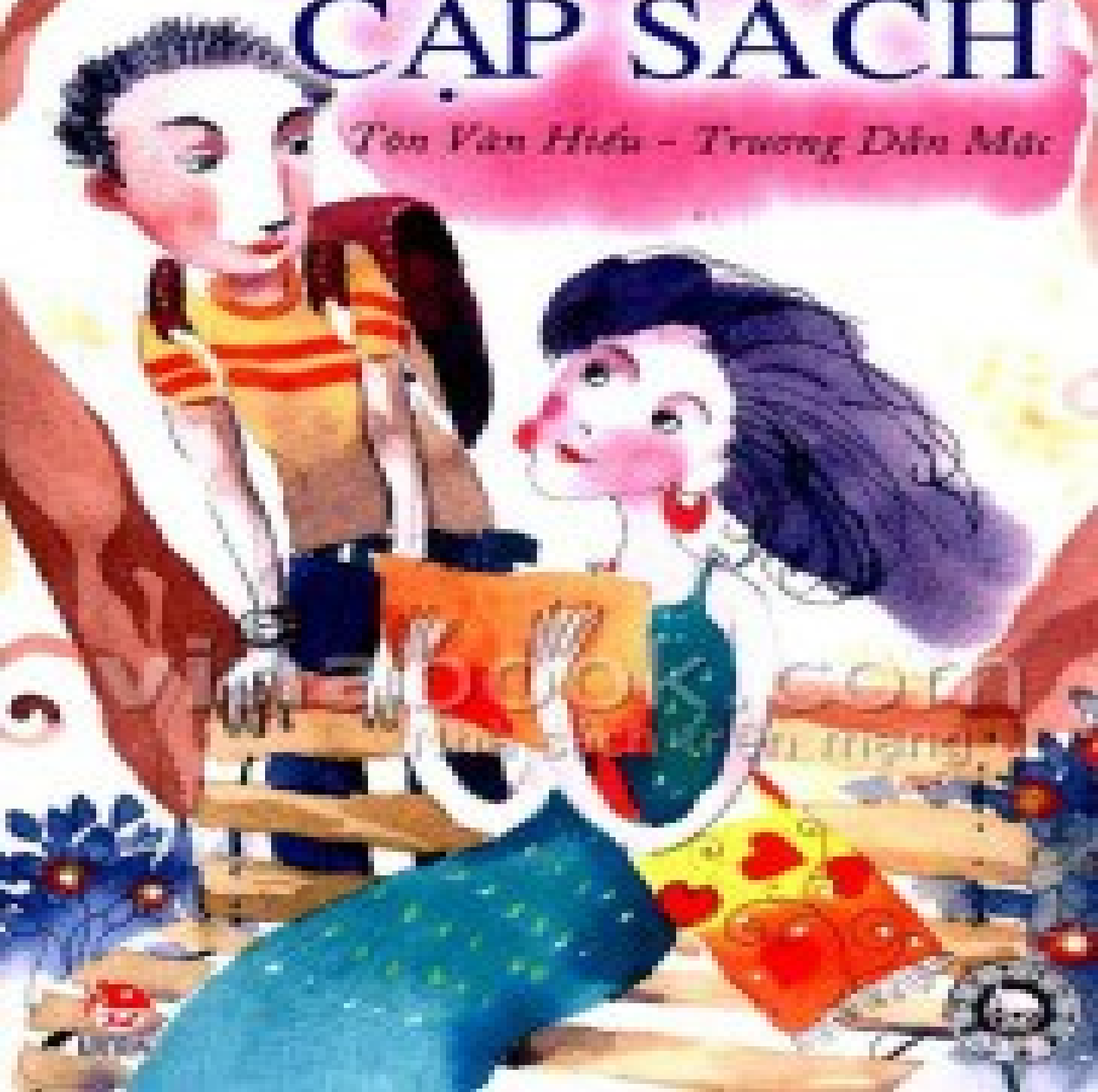

Đóa hồng

GIẤU TRONG
CẶP SÁCH

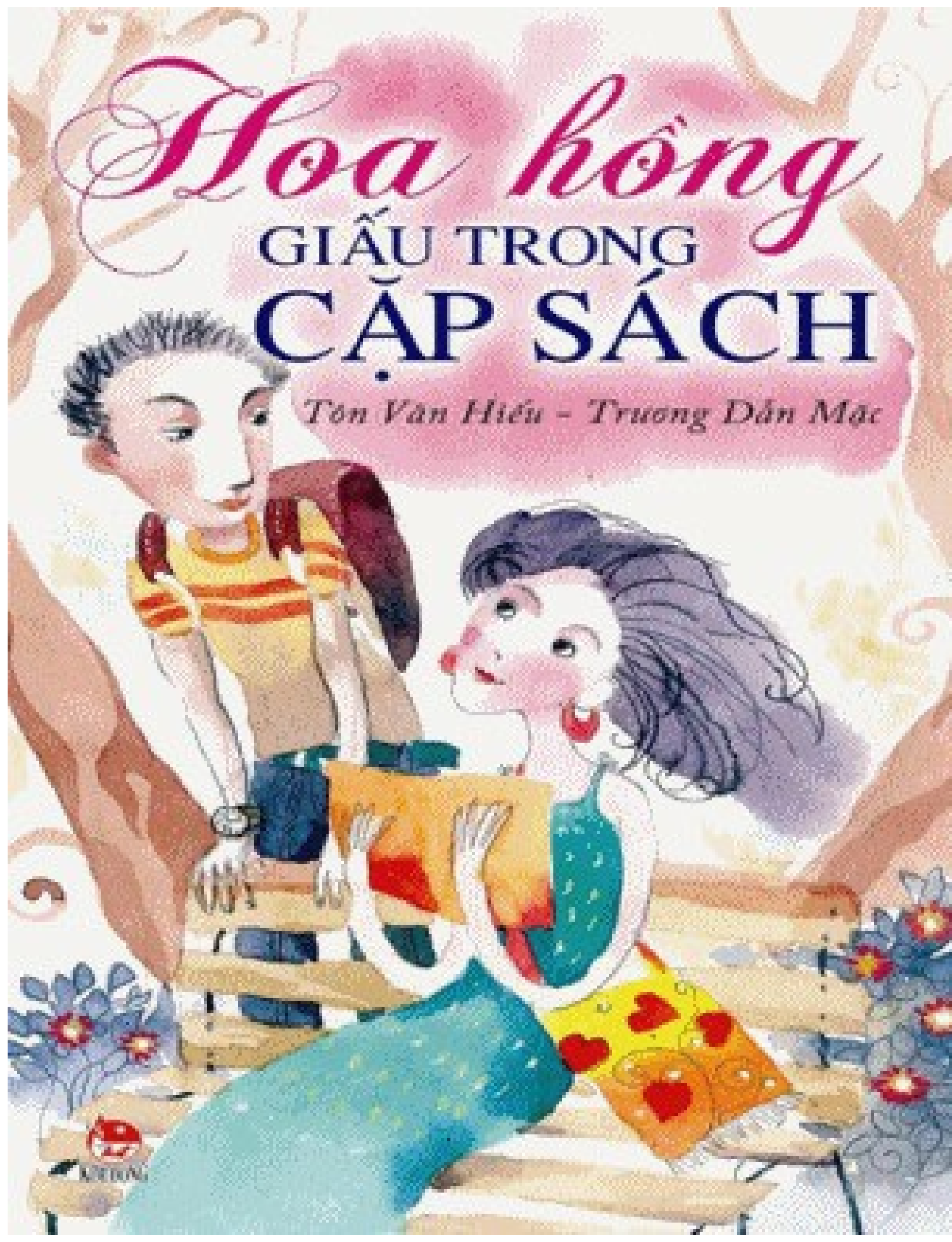
Tôn Văn Hiến - Trương Đình Mặc

Đóa hồng

GIẤU TRONG
CẶP SÁCH

Tôn Văn Hiếu - Trương Dân Mạc

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 1)

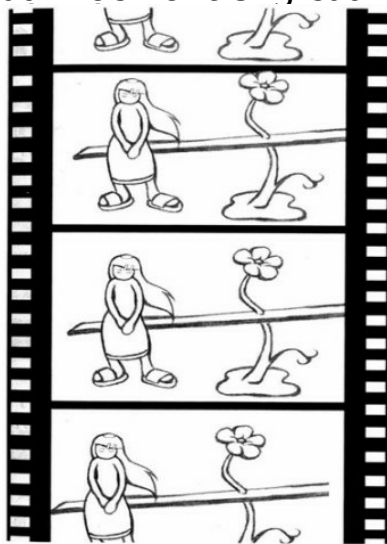
“**Hoa hồng giấu trong cặp sách**” - một hiện tượng gây chấn động dư luận Trung Quốc... 13 học sinh trung học từng nếm “trái cấm” đã bộc bạch cởi mở mối quan hệ nam nữ từ khi có ý thức giới tính đến khi có quan hệ tình dục.

Một điều nữa làm người đọc sửng sờ, phân nửa số đó là các em học sinh ưu tú tại các trường điểm!

Trưởng thành là một quá trình phức tạp, đầy rủi ro, đôi khi thật khốc liệt. Với nguyên tắc nhìn thẳng, nói thật, các tác giả đã mở ra những góc sâu kín trong đời sống học sinh trung học, để các bậc phụ huynh, thầy cô giáo thấu hiểu được chân tướng sự thật...

Man Lăng - Đăng sau câu chuyện tình yêu mơ mộng

Man Lăng: Nữ, sinh năm 1981, người Bắc Kinh, đã tốt nghiệp một trường trung học phổ thông. Năm lớp 12, cô quen một bạn trai và hai bạn ở bên nhau rất thân thiết. Một thời gian sau, cô thi đỗ vào một trường đại học nổi tiếng của Bắc Kinh.

Cô đơn, lạnh lẽo, đợi chờ, hi vọng. Tranh của Man Lăng..

Cô bé không cao lắm, vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, ở cô toát ra một sức sống mạnh mẽ với giọng nói trong trẻo, mỗi khi nói đến chỗ vui vẻ thì cười hoài không dứt.

Cô có chủ kiến và suy nghĩ riêng trong mọi việc chứ không phải là người ba phải, tát

nước theo mưa.

Khi tôi hỏi đến những vấn đề tế nhị, cô trả lời tôi khá thẳng thắn và rõ ràng. Trong suốt buổi nói chuyện, cô nghe và trả lời tôi rất chăm chú, không mấy khi lưỡng lự, chỉ thỉnh thoảng có nét buồn tư lự thoáng qua trên gương mặt.

Tuổi thơ phẳng lặng và tẻ nhạt

- Em lớn lên như thế nào? Mối quan hệ của em với cha mẹ ra sao?

Thuở nhỏ, em học không tốt lắm và rất nghịch ngợm, nhưng bù lại em sống rất yên ả trong vòng tay cha mẹ. Sau khi học lên trung học phổ thông thì áp lực học tập ngày càng lớn dần, cha mẹ kỳ vọng quá cao vào em, và lại bản thân em cũng là một đứa tương đối hiếu thắng.

Em còn nhớ hồi học cấp I, chỉ vì không được xét vào Đội thiếu niên tiên phong từ đợt thứ nhất mà em khóc mất mấy ngày liền.

- Trường tiểu học của em hồi ấy có tốt không?

Đó là một trường học rất bình thường, được cái gần nhà nên bố mẹ cũng yên tâm. Trường em nhỏ lắm và có ít học sinh, tổng cộng chỉ có khoảng hơn 200 người thôi.

- Thành tích học tập của em khá lên từ khi nào?

Khi em bắt đầu học lên trung học cơ sở. Rất may là nhà em gần nhà cô giáo, em lại học cùng lớp với con gái cô. Em chơi thân với bạn ấy và từ đó em học khá hẳn lên.

Vì ngày xưa cha mẹ em đều không được học hành nghiêm chỉnh nên họ rất mong em thi đỗ đại học.

Trong suy nghĩ của cha mẹ, nếu em không vào được đại học thì coi như đời này kiếp này của em chẳng ra gì cả. Cho nên từ năm lớp 9 em bắt đầu cố gắng học tập hơn.

- Phương pháp giáo dục của cha mẹ em ra sao?

Hồi nhỏ em rất hay bị cha mẹ đánh. Tuy sợ đòn nhưng em vẫn chứng nào tật ấy, bị đánh mà vẫn ham chơi. Sau này em lớn lên thì mới đỡ bị ăn roi.

- Từ bé đến giờ em có sở thích gì?

Em rất thích vui chơi nhảy múa, thích xem ti vi, thích đọc truyện tranh và tiểu thuyết ái tình suốt mướt, nhưng thường chỉ đủ kiên nhẫn để đọc đến nửa cuốn là bỏ dở.

Cha mẹ thì chỉ mong em học hành cẩn thận. Lúc nhỏ hay bị cha mẹ ép làm theo ý họ nên em cảm thấy khổ sở lắm. Em cứ mong mình lớn nhanh lên để khỏi bị quản thúc nữa. Em chỉ có mấy người bạn cùng lớp với vài người bạn vẽ của cha.

- Em còn nhớ lần đầu tiên tiếp xúc với những kiến thức giới tính như thế nào không?

Từ nhỏ đến giờ hầu như chẳng ai dạy bảo em tí gì về phương diện này. Hình như lần đầu tiên em hiểu về giới tính là do em gái nói cho em biết. Từ khi còn nhỏ, em vẫn cho rằng nam nữ kết hôn với nhau là để tiện cho cuộc sống của bản thân họ chứ không phải để sinh em bé.

Cho đến tận năm lớp 10, em vẫn không biết em bé được sinh ra như thế nào. Vì thế đến khi hiểu ra sự thật thì em cực kỳ kinh ngạc. Đến mức có một thời gian, em không chấp nhận được chuyện con trai, con gái ở gần nhau và thậm chí còn khó chịu khi nhìn thấy cha mẹ mình ngồi chung một chỗ. Tại vì sau khi biết được "chuyện đó", đầu óc em cứ nghĩ đến nó mãi.

- Thế em gái em miêu tả với em như thế nào?

Thì nó kể cho em biết con trai và con gái khác nhau ra sao. Em gái em nghe các bạn học bàn tán về những chuyện này nhiều. Nó học trường Trung học dạy nghề nên bạn bè cùng lớp cũng khác với bọn em.

Còn bọn bạn cùng lớp với em thì "bảo thủ" lắm, hình như chúng nó chưa bao giờ tiếp xúc với những chuyện ấy.

-Trước đó em đã có bạn trai rồi chứ? Có. Năm học lớp 9 em có bạn trai rồi ạ.

Những hiểu biết mù mờ về giới tính

- Lúc đó, các em không nói với nhau về vấn đề ấy sao?

Có ạ. Một hôm hai đứa ở nhà bạn ấy, bạn ấy định làm gì đó nhưng em ngăn lại. Lúc đó em còn cực kỳ ngây ngô, em cứ tưởng khi có kinh nguyệt mà ngồi gần bạn trai thì sẽ có bầu. Em không hiểu gì hết nên rất sợ hãi.

Năm học lớp 9 em mới bắt đầu thấy kinh. Ban đầu, mỗi khi "đến tháng", em thường không dám ngồi gần bạn trai, ngay cả với cha em cũng tránh. Mẹ em không hề dạy cho em biết gì cả, bà chưa hề nói với em rằng em đã trưởng thành. Tất cả đều là do em tự mò mẫm tìm hiểu.

- Mẹ em không nói cho em biết nên làm thế nào ư?

Khi em có kinh nguyệt, mẹ em mới nói cho biết.

- Thế còn ở trường dạy như thế nào? Giờ Sinh lý cơ thể người, thầy cô có giảng cho các em không?

Năm lớp 8 chúng em có được học môn ấy. Nhưng những tiết học Sinh lý cơ thể cũng chỉ giới thiệu cho bọn em biết vì sao có kinh nguyệt mà thôi. Ngoài ra, chúng em không được dạy điều gì khác.

Nhưng lúc đó chúng em còn nhỏ nên cũng không để tâm tìm hiểu những chuyện ấy là như thế nào.

- Sau đó, mối quan hệ của em với người bạn trai hồi lớp 9 như thế nào?

Sau này em thi vào một trường cấp III khác, tình cảm của chúng em cũng nhạt dần.

- Cậu ta là một cậu con trai như thế nào?

Cũng không có gì đặc biệt lắm, nhưng được cái rất có chí tiến thủ. Lúc đó em ngồi ở bàn học chệch về phía trước bạn ấy.

Bạn ấy học giỏi môn tiếng Anh nên em hay hỏi bài bạn ấy. Dần dà em cảm thấy bạn ấy tính tình cũng hay nên thích tiếp xúc và gọi điện thoại cho bạn ấy.

- Thái độ của thầy cô giáo và cha mẹ em thế nào?

Cha mẹ không biết em chơi với bạn ấy. Thầy cô giáo thì quá bận rộn, lúc ấy là học kỳ II của năm lớp 9 mà, chẳng có lúc nào mà để ý đến em nữa.

- Em kết thân với người bạn trai thứ hai như thế nào?

Chúng em quen nhau trong lớp học vẽ. Bạn ấy vẽ rất giỏi, lại còn tặng em rất nhiều món quà nhỏ nhỏ tự tay bạn ấy làm. Nhưng chúng em chỉ ở bên nhau đến năm em học lớp 11, vì hồi đó cha em chính là thầy dạy vẽ của bọn em.

Ông phát hiện thấy chúng em chơi với nhau nên đã đánh em một trận ra trò. Ái chà! Đau nhớ đời luôn! Nhưng khi đó em mến bạn ấy lắm, mặc dù bị cha đánh rất đau em vẫn không quên được bạn ấy.

Sau đó, bạn ấy nói với em rằng không muốn em vì bạn ấy mà bị đánh, bạn ấy còn bảo cả hai nên suy nghĩ một thời gian. Cuối cùng chúng em chia tay nhau, trong đau khổ và nước mắt, vì em thực lòng thích bạn ấy.

Sau khi chia tay với em một thời gian, bạn ấy có bạn gái mới. Còn em ngày nào cũng khóc tức tưởi mỗi khi nhớ đến bạn ấy. Lúc ấy quả thực em chỉ muốn được ở bên cạnh bạn ấy, thế mà cuối cùng cũng chẳng đến được với nhau.

Sẵn sàng nhảy xuống vực vì người yêu

Sau này, lúc học lớp 12, em quen một bạn trai khác ở lớp học vẽ. Nhà anh ấy ở rất gần nhà em cho nên chúng em thường về cùng đường và thế là quen nhau.

Trước khi biết anh ấy, em vẫn cho rằng suốt đời mình sẽ không thể nào quên được người bạn trai trước kia. Nhưng sau khi quen nhau thì em lại cảm thấy anh ấy cũng rất tốt, anh ấy biết cách làm em vui. Anh ấy lớn tuổi hơn em và khi ở bên anh ấy em dần dần quên được mối tình xưa.

Em còn nhớ hồi mới quen nhau anh ấy đi trên chiếc xe máy to đến đầu ngõ nhà em rồi mới gọi điện thoại nói là có việc đi qua và nhân tiện ghé thăm em. Em bắt đầu "cảm" anh ấy chính từ lúc đó.

- Cha mẹ em có biết việc đó không?

Những chuyện tình cảm em thường giấu không cho cha mẹ biết. Có một lần, bức thư em viết cho người bạn trai hồi học cấp II bị mẹ phát hiện ra. Cha mẹ em mắng cho em một trận toí bời. Em cảm thấy có lẽ cách giáo dục con cái của cha mẹ có phần nào chưa ổn lắm.

- Thế lúc học cấp III để xảy ra "chuyện ấy" với bạn trai, chắc em phải chịu áp lực lớn lắm? Thực ra em là đứa rất bảo thủ, em luôn nghĩ rằng chỉ khi lấy ai thì mới trao thân cho người ấy. Nếu như chưa kết hôn mà xảy ra chuyện gì đó thì em cảm thấy không chấp nhận được.

Người bạn trai cấp III em vừa kể cao 1m85, vừa đẹp trai lại vừa mạnh mẽ. Anh ấy có nhiều ước mơ, muốn học thêm nhiều thứ, muốn thi vào đại học rồi sau này sẽ đi du học nước ngoài.

Gia đình anh ấy tương đối khá giả, anh trai và chị dâu của anh ấy đang ở Canada. Cha mẹ anh ấy hồi trẻ chắc cũng giỏi giang và kiếm được nhiều tiền. Khi anh ấy chăm sóc em, em cảm thấy chưa từng có người con trai nào tốt với em như thế.

Em cảm thấy tình cảm của tụi em mặn nồng lắm, yêu và được yêu thật là một niềm hạnh phúc. Anh ấy luôn biết cố vũ, khích lệ em, anh ấy còn dạy thêm tiếng Anh cho em nữa.

Đôi khi anh ấy dạy bảo em như một ông thầy giáo răn dạy học trò vậy. Chị biết không, khi ấy em cảm thấy hạnh phúc vô cùng.

Dần dà em cảm thấy đời này kiếp này của em chắc chắn sẽ thuộc về anh ấy. Em cho rằng cả đời mình chẳng bao giờ gặp được người đàn ông hơn thế nữa.

Anh ấy cực kỳ phù hợp với em, em có thể làm bất cứ việc gì vì anh ấy. Cảm giác yêu thương khi ấy thật là sâu sắc, đến mức nếu có vực sâu ngáy trước mặt thì em cũng sẵn sàng lao đầu xuống vực vì anh ấy.

Đến kỳ nghỉ đông, em cùng anh ấy đến nhà cũ của anh trai anh ấy, hai anh chị đã đi Canada định cư nhưng vẫn để nguyên đồ đạc trong nhà không thiếu thứ gì.

Chúng em đến đó chơi, nấu cơm ăn với nhau rồi xem đĩa. Thực ra từ hồi yêu nhau anh ấy đã đòi hỏi em vài lần nhưng em không đồng ý, em cứ thấy thế nào ấy.

Nhưng về sau, có thể do quá yêu anh ấy mất rồi, nhìn vào ánh mắt anh ấy thì em không thể cưỡng lại được. Việc gì phải xảy ra đã xảy ra...

Cũng từng sợ hãi

- Năm học lớp 12 em bao nhiêu tuổi?

Kỳ nghỉ đông năm ấy em 17 tuổi.

- Khi đó em có cảm giác như thế nào? Có giống với sự tưởng tượng của em không?

Em cảm thấy việc đó không tốt tí nào, vì thế từ trước cho đến lúc ấy em không hề nghĩ rằng nó sẽ xảy ra, em sợ lắm. Em sợ có người biết chuyện cho nên không hề hé răng cho bất cứ ai. Nhưng em cảm thấy... làm như thế vì anh ấy cũng đáng!

- Với anh ấy cũng là lần đầu tiên chứ?

Đúng vậy! Nhưng anh ấy biết anh ấy phải làm gì. Lúc đó, em cảm thấy rất căng thẳng nhưng rồi mọi việc cũng không đến nỗi đột ngột lắm mà xảy ra một cách từ từ.

Lúc bắt đầu em rất sợ nên không dám nhìn bất cứ thứ gì, chỉ biết nhắm nghiền mắt lại. Hơn nữa còn do tâm lý từ trước nên em cứ cảm thấy làm như thế thật là không tốt.

Nhưng sau khi sự việc xảy ra, anh ấy càng yêu em hơn, và em cảm thấy rằng mình đã không chọn lầm người. Em không hề hối hận, bởi vì những việc ấy em làm dành cho người yêu em. Em cảm thấy anh ấy rất yêu thương em.

- Khi ấy anh ta có để ý xem em nghĩ gì không?

Sau đó anh ấy hỏi em cảm thấy thế nào, có đau không? Nhưng trước đó thì anh ấy chẳng hề để ý đến cảm nhận của em. Anh ấy chủ động còn em hoàn toàn bị động.

- Bọn em có dùng biện pháp an toàn nào không?

Có, dùng bao cao su.

- Lần đầu tiên cũng dùng chứ?

Không ạ.

- Lúc đó em có lo lắng không?

Vì là lần đầu tiên nên em bị rạ máu. Em rất sợ hãi cho nên nhanh chóng kết thúc sự việc. Những lần sau đó thì rất cẩn thận, lúc đó em chưa biết được thời kỳ an toàn là gì cho nên càng chú ý để không bị mang bầu.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 2)

Giới trẻ Trung Quốc ngày càng phóng khoáng trong chuyện tình cảm

Khi em chơi với người bạn trai năm lớp 10, bạn ấy cũng đã đòi hỏi nhưng em nhất quyết cự tuyệt. Lúc ấy thì em kìm giữ được mình, em cũng chẳng có nhu cầu về “chuyện ấy”. Nhưng đến khi hai người yêu nhau thật sự thì tự nhiên sẽ nghĩ đến nó.

Man Lăng, cô nữ sinh Bắc Kinh tiếp tục bộc bạch cởi mở chuyện nếm “trái cấm” của mình...

Bất ngờ ngoài ý muốn

- Những việc này có ảnh hưởng đến thành tích học tập của em không?

Khi ấy em rất nỗ lực học, em nhất định phải thi đỗ vào đại học, cho nên sự việc đó cũng không ảnh hưởng mấy đến thành tích học tập của em.

Có điều những lúc ngồi một mình em luôn luôn nghĩ ngợi vẩn vơ và sợ hãi. Nhưng trong lòng vẫn có một cảm giác mãnh liệt rằng nếu có anh ấy thì em không sợ bất cứ điều gì nữa.

Tháng Tư năm đó, em tham gia kỳ thi năng khiếu của một Học viện mỹ thuật ở Bắc Kinh. Anh ấy phi xe máy đến đón em và bị tai nạn giao thông.

Em còn nhớ, khi thi xong em nhận được một tin nhắn của anh ấy nói là có việc bận nên không đến đón em được. Em lạnh toát người, nghĩ ngay rằng chắc chắn có chuyện gì đó nghiêm trọng lắm vì từ trước tới giờ anh ấy chưa từng như thế.

Bình thường, dù có nhiều việc và muộn đến mấy anh ấy vẫn đến đón em đều đặn. Sau đó, em đã gọi điện thoại đến nhà anh ấy hơn 200 lần nhưng đều không có ai nghe máy, nhắn vào máy nhắn tin của anh ấy cũng chẳng có hồi âm.

Em gọi mãi cho đến lúc anh trai của anh ấy nhắc máy điện thoại nói rằng anh ấy phải

vào năm viện, ngoài ra không nói gì thêm nữa.

Bác sĩ nói, nếu gắng gượng qua được đêm ấy thì còn hi vọng, nếu không thì anh ấy sẽ bị tàn phế. Lúc đó, em đau khổ muốn khụy xuống, nhưng rồi em nghĩ dù anh có bị thế nào chẳng nữa thì em vẫn sẽ ở bên anh ấy suốt đời.

Trong lúc vô cùng bối rối, em đã nói chuyện tình cảm của mình cho mẹ biết. Cũng vì đột nhiên em khóc tức tưởi ở trong nhà nên mẹ biết chuyện. Mẹ hỏi em, chuyện yêu đương có ảnh hưởng đến việc học hành hay không thì em nói rằng không.

Sau đó, em đến thăm anh ấy ở bệnh viện. Lúc đó, một bên tai anh ấy đã hoàn toàn không còn nghe thấy gì. Anh ấy bảo với một người bạn thân của em là sợ em phải nặng gánh, khuyên em tốt nhất hãy đi tìm một người yêu khác.

Em nói rằng không thể có chuyện đó, em sẽ sống cùng anh ấy mãi mãi. Thời gian trôi đi, khoảng hai tháng sau thì anh ấy bình phục hoàn toàn. Bác sĩ nói rằng đó là một kỳ tích, anh ấy cũng nghe thấy câu nói ấy.

Em lại được ở bên anh ấy, thật là hạnh phúc.

- Anh ấy thi đỗ vào đại học rồi chứ?

Đỗ trường Cao đẳng ạ.

Giấc mộng đầu bạc rằng long tan thành mây khói

- Hiện tại bọn em vẫn còn yêu nhau chứ?

Chúng em vẫn yêu nhau nhưng không được thắm thiết như trước. Em cũng không biết vì sao nhưng anh ấy không chăm sóc em như xưa nữa. Có thể vì chúng em yêu nhau quá lâu, mấy năm rồi còn gì! Bây giờ tính tình anh ấy rất thất thường, hay nổi nóng với em.

Mỗi lần như thế em cảm thấy rất buồn, nhưng em tự bảo mình phải kiên trì, vì em thấy tiếc cho tình yêu của mình. Ngày xưa em đã từng yêu anh ấy xiết bao, em còn muốn kết hôn và sống cùng anh ấy trọn đời. Thế mà bây giờ mọi chuyện lại tồi tệ thế này.

Sở dĩ em gắng gượng không chia tay anh ấy vì em sợ rằng giả sử sau này tìm được một người con trai tốt hơn đi chẳng nữa thì người ta cũng đánh giá em không tốt vì em đã "lỡ" một lần rồi.

Nhưng có một số người bạn của em lại cho rằng đó là việc hết sức bình thường, bọn nó vẫn còn đang học cấp III kia. Đôi lúc chúng nó còn trao đổi "kinh nghiệm" với nhau, phát khiếp lên được!

Mẹ em vẫn thường dạy rằng sự nghiệp thành công chẳng bằng lấy được người chồng tử tế, nếu chưa kết hôn thì không được phép làm chuyện bày bả. Dù cô gái có xinh đẹp và ngoan hiền đến mấy mà khi bị tiếng lảng nhảng thì cũng chẳng có ma nào thèm để ý tới.

Từ nhỏ, em đã được giáo dục như vậy nên không có cách nào thoát khỏi khuôn phép

ấy. Chính vì vậy, sau khi xảy ra chuyện này, hẳn người nhà em nói một điều vu vơ gì em cũng lo lo, "có tật giật mình" mà.

- Em thấy trong các bạn học cùng lớp có nhiều người rơi vào trường hợp như em không?

Cũng không nhiều. Mấy người bạn quanh em hình như đều không có điều gì phải dẫn vật. Còn nhiều người khác có xảy ra chuyện gì hay không thì em không biết.

- Chuyện của em không ai biết chứ?

Đúng vậy! Em rất sợ người khác biết chuyện của mình. Em cứ luôn bị dẫn vật bởi những việc

làm của mình. Hay em là đứa chẳng ra gì?

- Sau này, em có thích làm "chuyện đó" nữa hay không?

Khi quan hệ đang tốt đẹp thì bọn em nồng thắm và gắn bó với nhau khăng khít lắm. Nhưng bây giờ không được như vậy nữa, em cũng không biết nguyên nhân vì sao. Em luôn luôn cảm thấy anh ấy giữ quan hệ với em được đến nay là vì "chuyện ấy".

Anh ấy không cho phép em được hỏi chuyện của anh ấy, cũng không cho phép em kiểm tra bất cứ đồ đạc gì của anh ấy. Vì thế đôi khi em cảm thấy trong lòng rất bất an.

Tình yêu này làm em cảm thấy mệt mỏi lắm rồi. Em sợ rằng nếu giả sử em có mối tình tiếp theo thì mọi chuyện cũng sẽ đi theo quỹ đạo như thế mà thôi, bắt đầu tốt đẹp bao nhiêu thì khi kết thúc lại tồi tệ bấy nhiêu...

Ham muốn không thay đổi bao nhiêu

- Em hôn lần đầu tiên khi nào?

Vào năm em học lớp 9, với người bạn trai lúc ấy.

- Khi đó em có biết hôn không?

Không ạ. Em nhớ khi được hôn lần đầu, em cứ cắn chặt răng lại. Anh ấy nói em hãy há miệng ra một chút nhưng mà em chẳng làm được. Cho đến lúc đó, em vẫn không biết khi người ta hôn nhau thì phải làm như thế nào, dần dần em mới biết.

- Bây giờ nghĩ lại em cảm thấy thế nào về những việc làm trước kia của mình?

Em cảm thấy dư âm vẫn in đậm trong tâm trí mình và tâm hồn luôn nặng trĩu. Không biết vì sao nữa. Hình như người khác không gặp phải những chuyện như em, chỉ có em

mọi bị thế này. Em cảm thấy mọi người khác trong sáng hơn em rất nhiều, họ không hề bị vẩn đục.

- Nếu như có thể trở lại tuổi 17, được phép lựa chọn lại thì em sẽ làm gì?

Nếu như quay trở lại ngày ấy và nếu như vẫn ở trong trạng thái tình cảm đó, có thể em vẫn lặp lại mọi chuyện như cũ. Nếu lần đầu tiên em biết không chế bản thân thì có thể không xảy ra chuyện gì. Nhưng vì em yêu anh ấy cho nên cuối cùng vẫn dính vào chuyện này.

Khi em chơi với người bạn trai năm lớp 10, bạn ấy cũng đã đòi hỏi nhưng em nhất quyết cự tuyệt. Lúc ấy thì em kìm giữ được mình, em cũng chẳng có nhu cầu về "chuyện ấy". Nhưng đến khi hai người yêu nhau thật sự thì tự nhiên sẽ nghĩ đến nó.

- Em biết cách phòng tránh thai chứ?

Có lần dùng biện pháp an toàn, có lần không, nhưng thường là dùng vì em cực kỳ sợ mang bầu. Em nhớ có lần cậu bạn học của em gái em phải vay tiền nó vì cô bạn gái của cậu ấy bị mang bầu.

Cậu ta nói: "Mình thật không may, đã dính đến hai lần rồi". Dường như cậu ta không nghĩ đến sự tổn thương của cô bạn gái (em nghĩ mang thai sẽ gây nên nỗi thống khổ lớn) mà chỉ nghĩ đến việc bản thân cậu ta phải bỏ ra một khoản tiền. Thật đáng sợ!

- Hiện tại khi nghĩ về người yêu, em cảm thấy anh ấy có ưu điểm và khuyết điểm gì?

Tê lăm! Rất nóng tính, một người khác hẳn với người trong lòng em vẫn mơ ước. Em muốn có một người bạn trai như người anh lớn, biết cách chăm sóc em. Nhưng anh ấy được chiều quen rồi, biết làm thế nào được.

- Trước và sau khi chuyện ấy xảy ra, anh ta có thay đổi nhiều không?

Không nhiều lắm. Sau đó anh ấy cũng có thay đổi, nhưng em không biết được nguyên nhân là vì đâu.

- Bọn em có cãi nhau vì tiền bạc không?

Chưa ạ. Nhưng có điều này em khó xử lắm, có lúc anh ấy hỏi vay tiền em mà chẳng chịu trả lại. Em thấy hơi khó chịu, em cũng đâu có tiền, phải xin cha mẹ chứ.

- Em còn tin tưởng vào tình yêu không?

Em tin vào duyên phận. Và em nghĩ cuộc sống luôn luôn thay đổi.

- Em có dự định gì cho gia đình tương lai của mình không?

Em rất muốn có một gia đình của mình, một chốn dành cho riêng mình. Vì thế em vẫn còn nuôi hi vọng.

Ai sẽ là người suy xét vấn đề từ góc độ của con trẻ?

- Em nghĩ sao về việc giáo dục giới tính tuổi dậy thì cho các em hiện nay?

Không tốt một tẹo nào! Em cảm thấy có nhiều người không hiểu hoặc không biết rõ về giới tính và tình dục nên mới để xảy ra những việc như em. Nhà nước và xã hội đều không chú ý đến vấn đề này.

Họ cho rằng không cần thiết phải dạy bảo con trẻ về phương diện này, bởi vì chúng còn nhỏ tuổi. Nhưng người lớn không biết rằng vì còn nhỏ nên bất cứ cái gì bọn trẻ cũng muốn biết, muốn tìm hiểu, muốn thưởng thức.

Vì các em chưa đủ óc phán đoán xem việc mình làm có đúng hay không nên các em dễ mắc phải

sai lầm. Em cảm thấy những người thân nhất của em như cha và mẹ nên nói rõ cho em biết nhiều về giới tính thì tốt hơn.

- Vậy vì sao các bậc cha mẹ lại không giải thích cho con cái?

Vì họ sợ “vẽ đường” cho chúng em biết rồi thì chúng em sẽ học theo. Cha mẹ chỉ biết che chở và bảo vệ con mình mà không ngờ rằng cách giáo dục đó có sai lầm, không đem lại hiệu quả như họ mong muốn.

- Theo em thì các bậc phụ huynh nên làm như thế nào?

Em nghĩ rằng họ nên từ từ nói cho con cái hiểu, về sự thay đổi sinh lý của lứa tuổi mới lớn, về kỳ kinh nguyệt.v.v... Nên nói với con cái rằng chúng đang lớn lên, đang thay đổi, và vì sao có sự thay đổi đó.

Như thế các con sẽ ý thức được về mình dù ít hay nhiều. Nhưng hầu như không có mấy bậc cha mẹ nói cho con mình những điều ấy. Em cảm thấy cha mẹ có quá nhiều yêu cầu đòi hỏi đối với con cái, và họ chỉ lưu tâm đến bề nổi chứ khó mà biết được sâu trong cõi lòng bọn trẻ nghĩ gì.

- Em thấy việc chúng tôi làm thế này có giúp ích được gì cho các em không?

Em cảm thấy việc làm của các anh chị rất tốt. Nếu cuốn sách này được in ra thì xã hội

sẽ có ý thức hơn về việc giáo dục cho lứa tuổi mới lớn. Em cảm thấy người lớn quá thiếu quan tâm đến vấn đề này.

- Có người sợ rằng các em đọc cuốn sách này rồi sẽ làm theo, em nghĩ thế nào?

Nếu như chúng muốn làm chuyện đại dột thì không nhất thiết chỉ có cuốn sách này để bắt chước. Do tính hiếu kỳ nên các em thường sớm tiếp xúc với những vấn đề giới tính qua các kênh thông tin trên vô tuyến, trên mạng.

- Em nghĩ gì về thái độ của các phương tiện thông tin đại chúng đối với vấn đề này?

Em cảm thấy họ có thái độ không đúng, họ chỉ biết phản đối một chiều. Họ không có thái độ đúng mực và họ chẳng hề suy nghĩ vấn đề từ góc độ của lứa tuổi bọn em.

- Em muốn nói với các bạn bè cùng lứa điều gì?

Em hy vọng các bạn khác sẽ làm được những gì mình thích và được sống một cách nhẹ nhàng chứ không đến mức trĩu nặng suy tư như em.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 3)

Một đôi trai gái Trung Quốc ở độ tuổi trung học phổ thông.

“Lần đầu xảy ra chuyện với bạn trai, có phải em bị cưỡng ép không?”. Vâng, đúng là bị bắt buộc phải làm chuyện ấy. Em chỉ muốn anh ấy ôm em nhưng đòi hỏi của anh ấy thì không chỉ dừng lại ở đó.”

Chuyện đã qua xin đừng gởi lại

- Em hiểu gì về HIV/AIDS?

Cũng không nhiều lắm nhưng em biết được phương thức lây lan của căn bệnh này.

- Em cảm thấy cuộc sống xung quanh em có an toàn không?

Tương đối an toàn.

- Em có thể cho cha mẹ biết chuyện của em không?

Không thể! Nhất quyết không được. Nếu như cha mẹ mà biết thì em sẽ bị đánh chết mất.

Rồi chúng em sẽ lớn lên và trong số chúng em sẽ có rất nhiều người trở nên giống như phần lớn các bậc cha mẹ hiện nay, nhưng có lẽ sẽ có ý thức hơn một chút, chỉ ít chúng em cũng có thể nói với con cái rằng xảy ra chuyện ấy là điều có thể hiểu được.

- Trước khi có người yêu đầu tiên, em có hứng thú gì với bạn trai không?

Khi học tiểu học, em đã rất quý mến một bạn trai. Được ngồi cùng bàn với bạn ấy thì em rất vui. Còn một lần khác chơi trò trốn tìm với các bạn trong sân nhà, có một cậu con trai cứ chăm chăm đi tìm bắt em, em thấy cũng vui, năm đó em mới học lớp 3.

- Lần đầu xảy ra chuyện với bạn trai, có phải em bị cưỡng ép không?

Vâng, đúng là bị bắt buộc phải làm chuyện ấy. Em chỉ muốn anh ấy ôm em nhưng đòi hỏi của anh ấy thì không chỉ dừng lại ở đó.

- Những lần sau đó cũng là bị ép buộc à?

Đúng vậy! Chuyện đó thường xảy ra ở nhà anh ấy, chúng em rất sợ cha mẹ anh ấy bất chợt trở về cho nên lần nào cũng vội vội vàng vàng.

- Sau này, các em đã ở bên nhau nhiều lần phải không?

Cũng không nhiều lắm vì cả hai chúng em đều bận rộn. Lại thêm sau đó anh ấy bị thương. Em

càng thích gặp anh ấy nhưng không phải để làm chuyện ấy, tuy vậy em vẫn phải chiều anh ấy để anh ấy vui lòng.

- Chuyện ấy có gây ảnh hưởng gì đến cơ thể em không?

Lần đầu tiên em cảm thấy rất đau, từ đó trở đi kinh nguyệt cũng không được đều.

- Vậy chuyện đó có ảnh hưởng gì đến tương lai của em?

Em tương đối khắt khe với bản thân mình. Đối với em, sự nghiệp được đặt lên hàng đầu, gia đình được đặt ở vị trí thứ yếu. Vì thế, chuyện ấy không ảnh hưởng gì đến lòng yêu sự nghiệp của em. Mặc dù cũng có lúc ngồi một mình buồn đến phát khóc, nhưng em vẫn không ngừng phấn đấu.

- Có lúc nào em muốn thổ lộ chuyện riêng của mình với một ai đó không?

Hoàn toàn không! Trên thế giới này, ngoài người yêu của em và chị ra, sẽ không một ai biết chuyện của em nữa.

Lời người phỏng vấn

Man Lăng rất xem trọng quãng thời gian đã qua. Tuy rằng cuộc sống thường nhật hiện giờ có những mối lo khác san sẻ bớt sự quan tâm của cô, nhưng quả thực, những chuyện đã xảy ra vẫn đè nặng trĩu ở một góc sâu trong tâm hồn cô.

Man Lăng là một cô gái xinh đẹp. Tôi còn nhớ một người công sự đã nói rằng các cô gái có liên quan đến công trình nghiên cứu này nhìn chung đều khá xinh đẹp. Và sự thật là vẻ bề ngoài của các cô rất có sức hút với cánh mày râu.

Nhưng một mặt khác, quá trình trưởng thành của mỗi con người có những phức tạp và đặc điểm riêng. Điều này không hẳn có liên quan đến hình thức bên ngoài mà thường là được quyết định bởi những kinh nghiệm cuộc sống người ấy đã trải qua. Và sự giáo dục của cha mẹ cũng là một nhân tố quan trọng ảnh hưởng đến quá trình trưởng thành của con cái.

Đi suốt câu chuyện tình yêu của Man Lăng, sự trao gửi tinh thần và tình cảm chiếm vai trò chính. Cô gái này không quá xem trọng sự gần gũi thân thể trong mối quan hệ của mình với bạn trai.

Trong xã hội hiện nay, hành vi tình dục được coi là biểu hiện trực tiếp của phẩm chất đạo đức các cô gái. Bởi thế, cô gái này rất dễ bị gọi là “con bé hư hỏng”, và thế là tương lai của cô bị đám mây dư luận ấy che phủ đi rất nhiều.

Chính bản thân Man Lăng cũng có cảm nghĩ như thế...

Nhưng cuộc trò chuyện của chúng tôi đã diễn ra khá vui vẻ. Bởi vì hiện tại cô ấy vẫn chưa chia tay với người yêu đầu đời, tuy mối tình này đã bắt đầu xuất hiện những vết nứt rạn...

Tiểu Ngữ

Nữ, sinh năm 1982, đã tốt nghiệp trường Trung học dạy nghề nghệ thuật ở Bắc Kinh, thực sự có người yêu từ khi học trung học cơ sở. Hiện giờ cô đang du học ở nước ngoài.

Đừng cho rằng chúng em không hiểu gì

Thời tiết Bắc Kinh trở lạnh đột ngột. Tiểu Ngử cùng người yêu đi từ phía công viên Thiên Đàn ở phía Tây Nam thành phố Bắc Kinh đến công viên Địa Đàn ở phía Bắc thành phố để gặp gỡ chúng tôi.

Tiểu Ngử có dáng vẻ cởi mở, vui tính, rất đáng yêu, tóc tết đuôi sam hai bên, bím tóc bên phải trang điểm hai củ lạc, bím tóc bên trái có hai quả bí xanh nhỏ.

Chúng tôi nhanh chóng tìm một góc nhỏ kín đáo trong nhà hàng Kentucky và tất cả cùng ngồi vào chỗ.

Trò chuyện một lúc, tôi mới biết cô bé và anh bạn đều đang học ở nước ngoài. Chúng tôi bàn nhau xem để ai nói trước. Tiểu Ngử dặn người yêu: "Lúc cần thì anh phải chịu khó tránh đi một lát nhé!".

Tình cảm vui vầy thời tiểu học

- Em có kinh khi nào?

Khi em học lớp 8, khoảng 11 - 12 tuổi.

- Khi nào thì em bắt đầu biết quý mến bạn trai? Hoặc là có cảm xúc ngược lại?

Em luôn thích chơi với các bạn gái. À, năm lớp 1 tiểu học em đã chơi với một bạn trai tương đối thân, chơi kiểu trẻ con ấy mà. Sau đó, đến khoảng năm lớp 4 thì em biết "iu" và ghen nữa!

- Mới học lớp 4 mà em đã biết thế nào là ghen sao?

Vâng! Cũng hơi hơi hiểu.

- Em bắt đầu tiếp xúc với kiến thức giới tính qua ai?

Bạn bè của em đều biết những chuyện ấy tương đối sớm nên em có thể hỏi chúng. Năm em 11 -

12 tuổi, lúc chơi ở nhà một cô bạn gái, chúng em vô ý xem phải cuốn băng video "mát mẻ" cha mẹ bạn ấy giấu trong tủ.

Sau khi xem xong cuốn băng đó thì em cảm thấy chóng mặt, buồn nôn, cả ngày hôm đó không ăn được cơm. Sau này bạn bè nói chuyện phiếm với nhau em mới hiểu thêm được nhiều điều.

-Em đã từng nói chuyện với cha mẹ và thầy cô giáo về vấn đề này chưa?

Chưa bao giờ. Lúc học Sinh học hồi cấp II, thầy giáo chỉ nói là: "Bây giờ chúng ta sẽ học đến những chuyện ấy, các em về nhà tự xem sách nhé!". Kỳ thực chúng em rất mong thầy giáo nói kỹ hơn về vấn đề này.

Ngay cả hiện tượng thủ dâm là thế nào chúng em cũng không được biết, em phải đọc trong tạp chí "Bạn nam bạn nữ" mới hiểu. Không có con đường nào tìm hiểu về những chuyện ấy nên chúng em chỉ có thể học hỏi từ những người bạn xung quanh. Có những bạn đã từng nạo thai nên biết nhiều hơn chúng em.

- Khi nào em bắt đầu có bạn trai theo đúng nghĩa của từ này?

Từ năm em học lớp 1. Hàng ngày đến lớp, tan trường, đại để suốt năm năm học cũng có nói với nhau những câu đại loại như: "Sau này tớ sẽ lấy cậu!". Nhưng không hề có chuyện gì hết vì bọn em lúc ấy trẻ con lắm.

Năm em học lớp 8 thì có bạn trai nhưng tình yêu đầu đời rất trong sáng, không có lấy một nụ hôn. Bởi vì em còn nhỏ, bạn ấy cũng còn nhỏ. Chỉ đến khi lên trung học phổ thông thì em với bạn trai mới có sự gần gũi cơ thể.

Khi vị thành niên nếm "trái cấm"

(kỳ 4)

"Chúng em ở nhà trọ ngoài trường nên có rất nhiều cơ hội để đến với nhau. Khi đó có lẽ đang là mùa hạ, hai đứa đều mặc quần áo mỏng. Chúng em ôm hôn nhau thật thiết rồi lặn ra ngủ nhưng chẳng hề nghĩ rằng có thể xảy ra chuyện gì..." - Tiểu Ngử kể về "lần đầu tiên" của mình.

Hai con người ở bên nhau thực là ấm áp

Bạn trai của em có ưu điểm gì?

Anh ấy có thể điều khiển được em. Đấy có phải là ưu điểm không nhỉ?

Em là một đứa khá mạnh mẽ, dù là trong việc học hay bất cứ việc gì cũng đều rất xuất sắc và thường là người chỉ huy.

Từ bé đến lớn em toàn quản lý người khác, em đặc biệt không thích loại con trai lẻo đẻo bám theo mình. Nhưng rồi em gặp anh ấy và thấy có nhiều điểm tương đồng. Chúng em không bao giờ cãi nhau.

Thời gian đó, cha mẹ và thầy giáo của em có thái độ như thế nào?

Cha mẹ em tương đối tin tưởng vào em. Họ tin rằng em không vì yêu mà trể nải học hành.

Các em bắt đầu “ở bên nhau” từ khi nào?

Khi em học lớp 11, vừa tròn 17 tuổi.

Em với bạn trai hôn nhau lần đầu vào khi nào? Có biết hôn không?

Đương nhiên là em không biết, anh ấy “đạo diễn”. Em nhớ lại hồi nhỏ có một cô bạn bảo với em rằng khi nó và người yêu hôn nhau, người yêu nó nói: “Có phải đây là lần đầu tiên em hôn không? Sao không biết há miệng ra?”. Khi nghe chuyện đó, em thấy khó hiểu lắm, sao hôn nhau lại phải há miệng ra? Mãi về sau, qua bạn bè em mới biết được thế nào là hôn gió, thế nào là hôn sâu.

À mà không! Nếu thực sự nói đến nụ hôn đầu của em thì phải kể đến người bạn trai thời trung học cơ sở. Cậu ta đã hôn em một lần nhưng chỉ hôn lướt qua môi thôi. Sau nụ hôn đó, em bắt đầu thấy thoải mái hơn, dễ tiếp nhận những nụ hôn của người yêu sau này.

“Lần đầu tiên” ở đâu?

Chúng em ở nhà trọ ngoài trường nên có rất nhiều cơ hội để đến với nhau. Khi đó có lẽ đang là mùa hạ, hai đứa đều mặc quần áo mỏng. Chúng em ôm hôn nhau thắm thiết rồi lăn ra ngủ nhưng chẳng hề nghĩ rằng có thể xảy ra chuyện gì.

Em biết người yêu định làm những gì không?

Em cũng không rõ, nhưng em cũng đoán là sẽ xảy ra việc gì ghê gớm lắm. Trước đó anh ấy có vuốt ve em, lúc ấy em đang ở trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê nên cũng phó mặc mọi sự. Việc đã đến nước đó rồi thì đành “nhắm mắt đưa chân” thôi.

Em cũng cảm thấy khá ngạc nhiên, vì “lần đầu tiên” của mình đã xảy ra giản đơn như thế, mặc dù trước đó bản thân em cũng không đến mức cực kỳ xem trọng chuyện này. Thực ra em không nghĩ rằng phải giữ gìn đến sau khi cưới, tại vì em cổ lầy chồng hay không cũng còn là câu hỏi chưa có giải đáp kia mà.

Em nghe thấy nhiều người nói rằng lần đầu xảy ra chuyện ấy sẽ rất đau khổ, hoặc có bạn gái của em nói là đau lắm. Vì thế em mong rằng người yêu em là tay lão luyện trên tình trường để cho lần đầu của em được ôn hòa.

Lão luyện ư?

Vâng! Là người có kinh nghiệm ấy mà. Tức là em không phải là người đầu tiên của anh ấy.

Khi đó em có lo sợ mang bầu không? Có dùng biện pháp tránh thai không?

Em không thấy lo lắng vì em cảm thấy điều đó rất khó xảy ra. Sau đó, lúc gần đến kỳ kinh nguyệt mà chưa có thì cũng hơi lo lo, nhưng đến lúc có rồi thì lại hết lo. Và lại, bạn bè xung quanh em đều có rất nhiều kinh nghiệm, các bạn ấy bảo cho em biết nếu có chuyện thì cơ thể sẽ phản ứng như thế nào.

Sau này dần dần thành quen. Em cho rằng trong quá trình "yêu nhau" mà một bên không toàn tâm toàn ý thì khó mang bầu lắm. Những người bạn ở xung quanh em thường không dùng biện pháp tránh thai. Em thì thấy dùng hay không dùng bao cao su cũng chẳng hề gì, chỉ e rằng cánh đàn ông không được dễ chịu.

Lần đầu tiên em có cảm thấy khó chịu không?

Cũng không đến mức khó chịu lắm, chả có gì đặc biệt cả. Cũng không đau lắm.

Những lúc ấy, người yêu của em có quan tâm đến cảm giác của em không?

Có quan tâm chứ! Anh ấy hỏi em có cảm thấy dễ chịu không? Đương nhiên, để anh ấy được vui lòng, em phải nói là dễ chịu. Nhưng chắc là cơ thể nữ giới vẫn phản ứng chậm hơn đàn ông một chút.

Khi đó, em có cảm nhận gì không?

Không rõ ràng lắm. Em không ngờ quá trình đó tẻ nhạt đến thế, không chút tình cảm, cũng không đặc biệt căng thẳng hoặc lung tung, không quá khoái cảm và cũng không quá đau đớn, v.v... Với lại, thời gian diễn ra nhanh lắm. Tóm lại là tình cảnh lúc đó cực kỳ tẻ nhạt. Cuộc sống là vậy mà, chuyện gì càng mong chờ bao nhiêu thì càng thất vọng bấy nhiêu.

Vì sao người yêu em lại làm qua loa như vậy?

Cũng không phải là qua loa, đại khái vì anh ấy cũng không có sự chuẩn bị nên lo lắng quá và không hoàn thành "nhiệm vụ". Một lúc lâu sau, chúng em vẫn nằm bên nhau, thật là ấm áp! Em cảm thấy không nhất thiết phải làm chuyện ấy, chỉ cần ở bên nhau là đủ sung sướng lắm rồi. Em thích gối đầu lên cánh tay anh ấy, như thế đem lại cho em cảm giác dễ chịu và an toàn.

Vậy bao lâu bọn em ở bên nhau một lần?

Khó nói chính xác lắm a. Lúc đó bọn em không có nhiều thời gian, còn phải học nhưng có lẽ một tuần bọn em gặp nhau một hai lần.

Muốn tìm một người bạn trai quậy phá

Sau đó em có thay đổi gì không?

Chỉ có phần ngực phát triển hơn mà thôi! À, thỉnh thoảng xem phim thấy cảnh âu yếm thì sẽ mơ mộng tưởng tượng đôi chút. Rồi chú ý ăn mặc hơn nhiều, trước kia thì quần áo ngố hay đồ gì cũng khoác lên người nhưng bây giờ thì để ý hơn nhiều. Nhất là khi đi ra ngoài, em muốn mình xinh đẹp hơn một chút. Còn về mặt ham muốn, em lại thấy hồi còn học cấp II sắp lên cấp III mình có ham muốn hơn bây giờ ấy chứ.

Vậy em làm cách nào để giải toả ham muốn?

Tự “giải quyết”. Khi học lên đến trung học phổ thông, em vẫn không hiểu thế nào là thủ dâm. Nhưng rồi một hôm vô tình mà em biết được. Em đọc sách thấy nói là thủ dâm có mặt lợi mà cũng có mặt hại, ví dụ như phải chịu áp lực tâm lý này, có cảm giác tội lỗi này... Thực ra trong cuộc sống có rất nhiều người đã từng “xử lý vấn đề một mình”, nhưng họ không biểu hiện ra thôi.

Lúc đó, em vẫn chưa có bạn trai sao?

Các bạn trai theo đuổi em đều thuộc loại thề non hẹn biển, yêu lẩn yêu lóc. Cho nên khi đó em muốn tìm một người bạn trai quậy quậy một tí, nhưng những bạn trai quậy phá đều lớn tuổi hơn em rất nhiều. Chắc họ thấy em còn quá nhỏ so với họ.

Em cũng không biết được vì sao mấy đứa em gái nhỏ của em lại hiểu biết về giới tính sớm đến thế. Khi em học phổ thông cơ sở thì đã thấy đứa em gái em trở một cậu con trai mà nói: “Cậu con trai kia tè từ đâu nhỉ?”. Bây giờ chúng nó hiểu biết sớm quá!

Cha mẹ em biết về chuyện của em chứ?

Mẹ em cũng có hỏi nhưng em không chịu thừa nhận. Mẹ bảo rằng em đừng gạ gẫm mẹ, mẹ cũng từng qua cái đàn đó rồi, mẹ nhắc nhở em nên cẩn thận và hy vọng em cố tình yêu tuổi học trò trong sáng. Em nói với mẹ là chưa hề xảy ra chuyện gì, còn biết con phải làm gì. Nhưng đáng ra các bậc cha mẹ phải hiểu được sự tình đã đến mức nào rồi mới phải, bọn em đâu phải con nít nữa.

Hồi nhỏ, em cảm thấy “chuyện ấy” thực là kinh thiên động địa, phải đợi đến khi kết hôn rồi hay cả hai cùng đi làm rồi thì mới được phép làm như thế. Nhưng giờ thì không còn suy nghĩ ấy nữa. Các bạn của em ở nước ngoài đều sống với nhau giống như những cặp vợ chồng và coi đó là việc bình thường.

Khi đó, em có từng nghĩ đến việc kết hôn không?

Chưa bao giờ và thậm chí chưa từng nghĩ đến, còn xa lắm. Có thể phải chờ cho bản thân bọn ba sống gió đến khi nào thấy mệt mỏi rồi mới nghĩ đến một tổ ấm gia đình.

(Lúc đó, người yêu của Tiểu Ngử nói có chút việc cần ra ngoài.)

Sau khi xảy ra sự việc, em có cách nhìn khác về cuộc sống và tình yêu không?

Cũng không thay đổi là bao. Chắc anh chị kinh ngạc lắm khi nghe câu trả lời này phải không? Thực ra thì em sợ rằng mình không có đủ kinh nghiệm cuộc sống. Em cảm thấy không có tí trải nghiệm nào thì cuộc sống sẽ thiếu thiếu thế nào ấy. Em tự bảo với mình: Không được! Phải trải nghiệm mọi điều!

Chúng em không có anh em ruột thịt

Nếu cho em trở lại tuổi 17 thì em có làm như thế nữa hay không?

Đối với em, câu hỏi này chẳng có ý nghĩa gì, việc đã qua hãy gom vào quá khứ, hối hận cũng không giải quyết được vấn đề. Đương nhiên, nếu như được làm lại thì em sẽ không làm như thế, nhưng nếu quãng thời gian đã qua không xảy ra như vậy thì em cũng không tưởng tượng được Tiểu Ngử của ngày hôm nay sẽ ra sao.

Sau này, khi du học ở nước ngoài, em phát hiện thấy các bạn ngoại quốc tuy bằng tuổi em, nhưng cũng chỉ giống như chúng em thời trung học cơ sở, đều rất ngây thơ. Còn chúng em - những cậu ấm cô chiêu con một - đã tiếp xúc với xã hội quá sớm, tâm lý lứa tuổi phát triển hơn

so với sinh lý lứa tuổi. Cũng chính là do xã hội Trung Quốc phát triển quá nhanh khiến chúng em phải suy nghĩ từ sớm, và càng khát khao nhận được yêu thương và che chở nhiều hơn.

Em hiểu thế nào là sự tiếp xúc với xã hội quá sớm của những bạn con một trong gia đình?

Cuộc sống của một cá nhân với cuộc sống của một tập thể khác nhau nhiều lắm. Em là con một

trong gia đình nên em phải đi tìm bạn bè ở bên ngoài gia đình. Mà nếu tìm bạn ở bên ngoài thì cần có khả năng phân biệt được bạn tốt, bạn xấu.

Vì trong nhà chỉ có duy nhất một mình mà không có anh em trai hay chị em gái cho nên khi gặp khó khăn thì chỉ có tìm đến bạn bè. Thời thơ ấu, em chơi rất thân với một bạn gái, bất cứ việc gì em cũng nói với bạn ấy nhưng rồi em bị bạn ấy phản bội. Cuối cùng, em thấy cuộc đời này chỉ có thể dựa vào mình mà thôi. Kết bạn với bạn trai thì bạn trai rất ít khi hiểu được tâm lý bạn gái mà kết bạn với bạn gái thì lại sợ họ phản bội. Cho nên, trong cuộc sống chỉ có thể dựa vào bản

thân mình mà thôi. Ngay cả chuyện yêu đương, quan hệ với bạn trai cũng thế, phải tự mình quyết định.

(Người yêu của Tiểu Ngử trở lại chỗ ngồi, chúng tôi đùa rằng cậu ta vừa để sót mất đoạn quan trọng nhất.)

Hiện tại em đánh giá thế nào về những việc đã xảy ra?

Sau khi có bạn trai và nếm trải nụ hôn đầu, em đã thay đổi ít nhiều. Anh ấy đã giúp em dũng cảm tiếp nhận bất cứ việc gì xảy ra. Trước kia, cứ có bạn trai nào muốn thiết lập quan hệ lâu bền với em là em gạt bỏ ngay. Nhưng sau này em học được cách từ chối trong hòa khí, biến những quan hệ đó thành tình bạn bình thường. Sau những gì đã xảy ra, em cảm thấy khả năng giao tiếp của em tiến bộ hơn rất nhiều, suy nghĩ cũng mở rộng hơn. Em cảm thấy có lẽ như thế cũng là tốt đối với một người học nghệ thuật như em.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 5)

Trường học nên giáo dục giới tính cho học sinh, không nên quá trầm trọng hoá vấn đề. Và nếu phát sinh những sự việc đáng tiếc đối với học sinh thì cũng nên coi đó là một sự việc bình thường của cuộc sống.

Đã không dừng được thì nên đặt sự an toàn lên hàng đầu

Đối với những sự việc như thế này, theo em xã hội và nhà trường nên có biện pháp gì?

Em cảm thấy về mặt này, Trung Quốc còn có nhiều yếu kém. Ở nước ngoài, ngay cả các trạm bán xăng hay các quầy tạp hoá nhỏ đều có bán bao cao su. Đã không dừng được thì nên lấy sự an toàn làm đầu, khi quan hệ với nhau nên áp dụng các biện pháp phòng tránh thai.

Em muốn nhắn nhủ các bạn cùng lứa tuổi điều gì?

Mỗi người cần phải nhận biết được mình, cần phải hiểu rõ những việc mình làm. Lúc đó, em đã nhận thức về mình tương đối rõ ràng: Em biết đó là một bước đột phá của em. Em cần phải có sự thể nghiệm về tình yêu và tình dục.

Tagore từng nói: “Để mãi đến trưa mới thường thức tiếng chim hót lúc ban mai thì còn gì là thú vị”. Có nghĩa là một cô gái cần phải hiểu được yêu là gì thì mới có thể trở thành một người phụ nữ với đúng nghĩa của nó. Tuy có nhiều người cho rằng em còn nhỏ tuổi nhưng em cảm thấy đến tuổi của em mới thể nghiệm tình yêu thì đã là hơi muộn. Vì mọi người đều như thế còn gì!

“Mọi người đều như thế” nghĩa là sao?

Vì xã hội xung quanh em tạo nên những người như thế.

Theo em thì chúng tôi nên hạ độ tuổi đối tượng phỏng vấn xuống, tìm đến các em học sinh trung học cơ sở ư?

Em không có ý đó. Em nói tuổi em mới biết yêu là hơi muộn vì đa số các bạn biết yêu thật sự từ lúc học cấp III, thậm chí cấp II cũng bắt đầu có bạn trai bạn gái rồi; chưa từng thích một bạn khác giới nào thì chắc chỉ có mấy đứa một sách mà thôi. Lúc cấp II bao nhiêu bạn thích em nhưng em có duyệt ai đâu. Đến năm 16 tuổi thì mới thực sự thành người lớn mà, thế chẳng phải đến năm 17-18 tuổi mới yêu thì cũng là hơi muộn rồi còn gì.

Xã hội phát triển quá nhanh và chính điều đó đã tạo cho chúng em nhiều cơ hội tiếp xúc và hiểu biết sớm về giới tính, dẫn đến có rất nhiều người thể nghiệm tình yêu từ rất sớm. Nhưng cũng chính thế họ mới rút ra một kinh nghiệm “xương máu” là không nên bước vào tình yêu quá sớm. Chỉ có bản thân mình thể nghiệm được sai lầm đã mắc phải thì mới có tác dụng, chứ còn đứng trông chờ người khác chỉ bảo chò.

Cha mẹ dạy bảo bạn là mong muốn bạn không đi sai đường, nhưng nếu bản thân bạn không thể nghiệm thì sẽ không biết thế nào là sai lầm. Có rất nhiều việc trên đời cần kinh nghiệm của chính bản thân, và nhận thức ra điều gì sau những trải nghiệm đó thì bạn mới dần dần trưởng thành lên được. Và lại, sau khi có bạn trai rồi thì mới biết được mình cần một người chồng tương lai như thế nào, nếu không thì đến già vẫn ngơ ngơ ngác ngác trong cuộc sống gia đình.

Chúng em cũng có những suy nghĩ của riêng mình

Nhưng ở tuổi các em, quả thực là còn quá nhỏ, nếu các em không cẩn thận thì có thể mang bầu?

Mang bầu ư! Thì bỏ đi chứ sao!

Làm như thế sẽ bị thương tổn lớn, đúng không?

Hiện nay có rất nhiều người không muốn có con. Họ còn mong không đẻ được là đẳng khác. Còn bất quá vẫn có thể xin đứa con nuôi cơ mà.

Vì sao em nghĩ như vậy?

Thực ra đây là suy nghĩ của riêng em vào lúc này. Có thể những suy nghĩ này liên quan đến tính cách, đến kinh nghiệm cuộc sống của em. Lúc bé em cứ tưởng mình sẽ vẫn như thế cho đến khi

18 tuổi, nhưng có ai ngờ rằng đến năm 18 tuổi em lại thay đổi nhiều thế này.

Tức là tất cả những gì em nói với chị đều là những suy nghĩ hiện nay của em. Nhưng có thể cách nghĩ đó chỉ đúng trong hai năm mà chưa chắc đã đúng mãi đến năm, sáu năm

sau. Sau khi em ra đời làm việc, sau khi trải qua nhiều sóng gió thì sự cảm nhận của em lúc đó chắc sẽ thay đổi nhiều lắm.

Tóm lại là theo em thì việc ấy không hề gây nên tác động xấu gì đến cuộc sống của em sau này có phải không?

Vâng, không có ảnh hưởng xấu gì, cũng không bị áp lực lắm. Những người xung quanh em đều thấy đó là việc bình thường. Có một số người tán đồng bọn em có những hành vi giới tính nhưng cũng có ý kiến bác lại. Một số người cho rằng con gái thì phải như thế này, còn một số khác thì lại thích phải như thế khác... Tóm lại là quan niệm của mọi người cũng không hoàn toàn giống nhau, và quan niệm của xã hội cũng đang thay đổi dần dần.

Em đã bước đi rồi thì sẽ bước tiếp trên con đường của mình. Có thể là em cũng có cách nhìn tương đối thoáng, đã làm việc gì thì không hối hận. Có thể em không hiểu rõ những ảnh hưởng sinh lý đến cơ thể sau khi sự việc xảy ra, chỉ ít là cho đến lúc này cơ thể em không có gì thay đổi. Và lại, em cố tránh để không mang bầu.

Nhưng có lúc, em nghĩ rằng mang bầu cũng chẳng hề gì, chỉ ít đó cũng là một sự thể nghiệm mới. Em không thích bị quan hóa mọi việc, đau đớn cũng là một thể nghiệm cơ mà, có thể học cách nhìn nhận vấn đề từ một góc độ khác để "thường thức" sự đau khổ đó. Suy cho cùng, người ta nên thường thức tất cả những gì của cuộc đời. Chỉ sau khi ăn chua, ta mới thấm thìa được hết vị ngọt ngon là thế nào!

Em có hiểu phương thức lây truyền HIV/AIDS như thế nào không?

Cũng có hiểu đôi chút về căn bệnh này; bệnh lan truyền qua đường máu, đường tình dục, những người đồng tính luyện ái cũng có thể lây bệnh. Sống bên cạnh em có rất nhiều người đồng tính luyện ái. Em vốn cũng muốn tìm một người bạn đồng tính, nhưng bị bạn bè phản đối mạnh. Có một người bạn đồng tính cũng tốt chứ sào, em cảm thấy họ có tính cách mạnh dạn chứ.

Vậy em muốn thiết lập mối quan hệ đồng tính luyện ái hay muốn làm bạn với họ?

Có một cô bạn rất thích em và muốn đặt mối quan hệ, nhưng bạn bè em lại muốn em có một người bạn trai bình thường thì hơn. Và lại, em thấy không có cách nào để có quan hệ giới tính với bạn ấy. Tuy bạn ấy có tính cách giống như nam giới nhưng cuối cùng vẫn chỉ là một bạn gái cho nên sự quan tâm của bạn ấy dành cho em chắc chắn sẽ khác với sự quan tâm của một bạn trai. Nhưng nếu chia tay với người bạn đồng tính luyện ái thì không thể giống như những cuộc chia tay khác mà dứt khoát sẽ gây nên những tổn thương lớn.

Em biết những biện pháp nào để phòng ngừa HIV/AIDS?

Dùng bao cao su. Nếu quan hệ lâu dài với một bạn trai, không lăng nhăng thì cũng không thể nhiễm HIV được.

Em có cảm nhận gì về căn bệnh này?

Em cảm thấy căn bệnh này cách cuộc sống của em khá xa. Em không thể bị nhiễm căn

bệnh này dễ dàng được. Virút HIV không thể truyền qua không khí, lại cũng không thể truyền qua ruồi muỗi..., vậy thì làm sao mà người ta có thể nhiễm bệnh dễ dàng một khi chú ý giữ gìn. Còn lây qua đường truyền máu thì từ nhỏ đến giờ em không phải truyền máu mà cũng chưa hề hiến máu bao giờ.

Lời người phỏng vấn

Sau khi kết thúc cuộc chuyện trò với Tiểu Ngử, tôi lại trở ra con phố lớn tuyết rơi mịt mù. Trước cổng công viên, một chiếc xe buýt đang đỗ để đón khách nên tôi vội vã lên xe. Tôi còn có một cuộc phỏng vấn khác đang chờ, Tiểu Ngử cùng bạn trai cũng phải trở về nhà.

Lần sau chúng tôi gặp nhau trong một cửa hàng McDonald náo nhiệt. Tôi đưa cho hai bạn đọc những gì đã viết. Sau khi đọc xong, Tiểu Ngử ngẩng đầu lên và nói: “Em không ngờ câu chuyện giữa chúng ta lại là những lời nói đầy lý tính thế này.” Tôi đáp: “Vây đây! Chúng tôi không chỉ viết về những câu chuyện tình suốt mướt mà còn phải thuyết minh rõ một số vấn đề cần thiết khác. Viết thế này không lãng mạn mấy, chắc là em hơi thất vọng phải không”. Tiểu Ngử nói:

“À không, không đến nỗi thất vọng lắm”.

Sửa đi sửa lại, cho đến lúc hai bên đều hài lòng về cuộc phỏng vấn mới thôi. Chúng tôi hẹn nhau sau này sẽ liên lạc với nhau qua e-mail. Chúng tôi chia tay nhau trong sắc chiều xám xám. Tiểu Ngử chúc tôi gặp thuận lợi trong những cuộc phỏng vấn sau này...

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 6)

Khi còn nhỏ, do tò mò nên em muốn tìm hiểu về giới tính. Thí dụ sau khi chơi trò hoàng tử công chúa thì em rất muốn biết hoàng tử và công chúa làm gì với nhau sau khi lên giường...

HẢI LỊCH có bạn trai chính thức vào năm cô học lớp 8 và đến năm lớp 12 thì quan hệ với nhau... Hiện này Hải Lịch đang học ở một trường đại học nổi tiếng của Bắc Kinh.

Cô đã trò chuyện như thế về quá trình nhận thức bản thân của mình...

Vào ngày này, ở Bắc Kinh tuyết rơi rất dày. Nhưng hôm nay tôi vẫn phải tiến hành phỏng vấn Hải Lịch. Những tưởng sau cuộc phỏng vấn ban sáng tôi đã mệt mỏi lắm rồi, nhưng hoá ra tôi vẫn còn đủ sức nói chuyện rất nhiệt tình với cô bé.

Cô bé này tôi quen từ lâu. Đó là một cô bé nhiệt tình, sống thực tế, có lý tưởng và hoài bão.

Cô biết gì thì nói nấy và biểu đạt rất mực tỉ mỉ, kỹ càng cho nên tôi đỡ được nhiều công sức khơi mào câu chuyện. Cuộc phỏng vấn biến thành một cuộc nói chuyện vui vẻ về những việc đã qua.

Điểm khởi đầu

- Em có thể nói về sở thích của mình được không? Thuở nhỏ em sống với ai?

Em sống cùng cha mẹ và lớn lên cùng với cha mẹ.

- Cha mẹ em làm gì?

Cha mẹ em đều là những người bình thường, hồi cải cách ruộng đất họ phải xuống thôn quê lao động, rồi sau đó trở về thành phố làm việc.

- Quan hệ của cha mẹ với em như thế nào?

Rất tốt! Từ nhỏ em đã thấy gia đình em rất đầm ấm và cha mẹ là những người rất giàu tình cảm.

- Trường phổ thông cơ sở của em ra sao?

Ồ! Em sống vào thời đại cải cách, hồi tốt nghiệp tiểu học lên trung học cơ sở cũng đúng lúc cải cách, đến lúc thi đại học cũng gặp phải cải cách. Em đã trải qua các kiểu chương trình cải cách giáo dục.

Những năm cấp I, em học cũng được, nhưng vì có một năm không được học sinh giỏi toàn diện nên lúc lên cấp II em bị phân đến học ở một trường không được tốt lắm. Em cảm thấy trường đó rất đáng sợ... nhưng em đâu có quyền chọn trường học cho mình.

- Vậy trường phổ thông trung học thì sao?

Trường em theo học là một trường phổ thông trung học dạy nghề. Tại đó có nhiều thầy cô mới tốt nghiệp đại học nên rất nhiệt tình với nghề, dành nhiều tâm huyết cho học sinh. Các thầy cô đối với em rất tốt, họ xây đắp cho em ước mơ và ý chí thực hiện ước mơ của mình.

Có một cô giáo thường xuyên cổ vũ em năm em chuẩn bị tốt nghiệp. Nhờ cô ấy nên em mới quyết từ bỏ chuyên ngành đang học để chuyển sang học họa và thi vào trường họa.

Cô còn dạy em thẳng thắn nhìn vào cuộc sống, giúp em chọn lựa con đường đi đúng đắn. Nếu không có cô, em đã không đủ dũng khí để thi vào đại học.

- Em có kinh năm bao nhiêu tuổi?

Em nhớ rằng em có kinh vào tháng thứ 11 của năm 11 tuổi, một tháng sau thì đến sinh nhật 12 tuổi. Khi đó em đang học lớp 5.

- Khi có kinh, cha mẹ giúp em xử lý như thế nào?

Các bạn cùng lớp với em lúc đó đã biết nói cho nhau về chuyện này. Trong lớp có bạn đã có kinh, có bạn chưa có kinh và mọi người đều dò đoán lẫn nhau. Đứa nào bị dò đoán thì ngượng lắm, dù rằng có kinh rồi hay là chưa.

Các bạn hay hỏi nhau về sự thay đổi của cơ thể, em thì thấy xấu hổ lắm. Lúc ấy cha mẹ em không hướng dẫn gì em, cha mẹ nghĩ là chẳng cần nói thì em cũng biết rồi.

- Vậy lúc đó em làm thế nào? Tự đi mua băng vệ sinh ư?

Không! Em nói với mẹ. Em nhớ là có một lần trên ti vi chiếu tiết mục như thế này: Một cô bé 13 tuổi kể với người dẫn chương trình cô ấy có kinh lúc bao nhiêu tuổi gì đó, khi ấy mẹ cô đi công tác xa và người cha đã dẫn cô ấy đi ăn một bữa linh đình ở nhà hàng.

Hỏi vì sao cha cô lại đưa cô đi ăn thì cô ấy bảo: "Là vì em đã trưởng thành rồi mà!".

Khi có kinh, em nghĩ mình cũng đã "trưởng thành" và em phải nói cho mẹ biết chứ! Nếu không thì em biết làm thế nào cho ổn thỏa? Sau đó mẹ đã giúp em xử lý vấn đề.

- Em bắt đầu có hứng thú với bạn trai khi nào?

Rất muộn! (Cười lớn) Em cảm thấy trước đó em có tính cách như con trai, thẳng băng như ruột ngựa, không cần ai chăm sóc và cũng không muốn chăm sóc ai. Có thể vì em ít chịu sự ràng buộc của gia đình.

Mãi sau này em vẫn không giống một cô gái cho lắm, mà giống một cậu bé trai hơn. Để em nghĩ lại xem em bắt đầu có hứng thú với bạn trai từ khi nào nhé... Nhưng mà ý chỉ hỏi đó là sự hứng thú về thể xác hay rung động tình cảm thuần túy?

- Khi em đặc biệt chú ý đến một bạn trai nào đó, người bạn trai đó cũng rất quan tâm đến em và em cảm thấy vui sướng trong lòng thì đó chính là lúc em có hứng thú với bạn trai đó.

Vậy thì vào khoảng cấp II, à mà từ khi học mẫu giáo em đã thích bạn trai rồi!

- Vậy cảm giác của em lúc đó như thế nào?

Khi học mẫu giáo, em chơi trò chơi công chúa và hoàng tử. Có thể lúc đó em cũng đã có cảm giác về giới tính. Khi chơi đến chỗ nàng công chúa và chàng hoàng tử phải ngủ qua đêm thì chúng em không biết nên ngủ như thế nào?

Em hỏi bạn trai đóng vai hoàng tử nên làm thế nào thì bạn ấy đáp: Tớ cũng không biết. Sau đó cả

hai đều cắn môi lại. Em cảm thấy bạn ấy rất luống cuống và bản thân em cũng rất xúc động. Sau đó em vào học cấp I. Em cảm thấy vẻ bề ngoài của mỗi người thật là quan trọng. Những cô gái xinh đẹp dễ được bạn trai để ý đến. Nếu như em xinh đẹp thì em cũng sẽ có nhiều bạn trai vây quanh. Nhưng em là cô gái có nhan sắc trung bình, và vì thế em cũng ít có cơ hội nghĩ đến những chuyện ấy.

- Cho nên trong quá trình làm chương trình nghiên cứu này, chị cũng dần dần phát hiện ra rằng các đối tượng phỏng vấn nói chung hình thức đều khá. Đúng không?

Ha ha ha! (Cười to).

- Cách nghĩ của chị có phần hơi quá chăng?

Chị đã nghĩ đúng rồi đấy! Cô gái phải hợp với hình tượng mà bạn trai đặt ra sẵn trong đầu thì bạn ấy mới "cảm" chứ. Nếu cô gái quá xấu thì khó gây được cảm tình từ phía bạn trai lắm!

Hồi nhỏ em béo quay cun cút, vì thế nên cũng chẳng có cơ hội được yêu quý, chứ trong lớp em hồi ấy đã có nhiều bạn biết viết giấy tâm sự với nhau trong giờ học rồi.

- Trong quá trình trưởng thành, em có cơ hội tiếp xúc với những kiến thức đúng đắn về giới tính hay không, ví dụ như qua sách báo, phim ảnh...? Em có thoải mái với bạn bè, cha mẹ, thầy cô... về những chuyện này không?

Khi còn nhỏ, do tò mò nên em muốn tìm hiểu về giới tính. Thí dụ sau khi chơi trò hoàng tử công chúa thì em rất muốn biết hoàng tử và công chúa làm gì với nhau sau khi lên giường. Em chưa được biết cảm giác hôn nhau ở trẻ con như thế nào.

Lúc đó trên sách báo cũng viết nhiều về giới tính nhưng chỉ người lớn mới được đọc, em rất muốn xem trong đó viết những gì. Mẹ em giấu những cuốn tạp chí đó ở một nơi mà mẹ cho rằng em không thể tìm ra, nhưng mẹ càng giấu thì em càng tò mò.

Em đã đọc trộm. Nhưng đọc xong em vẫn chẳng hiểu hết được những câu chữ viết trong ấy. Về sau em dần dần hiểu về giới tính qua các mẫu quảng cáo chữa bệnh sinh lý. Trong quảng cáo giải thích rõ thế nào là bất lực, chữa trị ra sao...

Lúc ấy em mới chợt bừng tỉnh, hoá ra bất lực là như vậy, thế thì không bất lực sẽ thế nào. Hiểu ra một cái thì em sợ toát cả mồ hôi, và cảm nghĩ đầu tiên của em là chuyện ấy có vẻ chẳng hay ho gì.

Em chưa bao giờ xem phim mát mẻ, chẳng biết nó thế nào. Còn qua con đường bạn bè thì phải đến khi học hết bậc phổ thông cơ sở em mới được nghe các bạn trai thân kể cho chút ít. Cha mẹ và thầy cô giáo thì không bao giờ nói đến vấn đề đó.

- Vậy khi nào thì em biết rõ về sinh hoạt tình dục?

Trước kia, em đã biết rằng ấy là nam giới cho bộ phận sinh dục của mình vào bộ phận sinh dục của nữ giới nhưng em không biết quá trình đó diễn ra như thế nào? Em chỉ biết khi tự mình trải qua mà thôi.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 7)

Nụ hôn giữa thanh thiên bạch nhật - điều gần đây mới có trong xã hội Trung Quốc

Năm em học lớp 7, có một bạn trai chuyển đến lớp em làm lớp trưởng. Bạn ấy rất dễ thương, khôi ngô tuấn tú, trắng trẻo nhưng chỉ cao bằng em là cùng. Khi đó em làm cán sự vệ sinh, người gây yêu nên bạn ấy rất quan tâm săn sóc em - Hải Lịch kể.

Nụ hôn đầu

Chính vì vậy, hai đứa bắt đầu thân nhau. Tóc em dài ra, dáng vẻ xinh hơn, đồng thời bắt đầu biết hơn giận vô cớ, biết buồn bã và cũng biết xấu hổ.

Thật không ngờ, Tết năm đó bạn ấy tặng em 10 tấm bưu thiếp có hình những cặp tình nhân đang hôn nhau. Lúc ấy em rất hoảng hốt. Trên các bức bưu thiếp bạn ấy viết: “Tôi yêu em”, “Em là nữ thần của đời tôi”.

Khi đó, em nghĩ mình còn kém xa nữ thần, nhưng nếu bạn ấy nghĩ như vậy thì em cũng không phản đối.

Thế là chúng em đến với nhau, ngây thơ và vui vẻ. Nhưng lúc ấy em còn bé quá, chưa hiểu thế nào là tình yêu. Một lần, em với bạn ấy giận nhau và em đã ném đi tất cả những tấm bưu thiếp mà bạn ấy tặng em. Bạn ấy đã nhặt từng bức lên và khi hai đứa bước từ trong lớp ra, bạn ấy khẽ ôm nhẹ bờ vai em.

Đó cũng là sự tiếp xúc gần gũi nhất của bọn em. Nhưng không hiểu vì sao, bây giờ nghĩ lại cứ chỉ ấy em vẫn còn xoắn xang trong lòng. Đó có thể coi là tình yêu đầu được chăng?

Sau đó, em có bị thất tình không?

Thất tình ư? Bạn ấy thất tình chứ không phải em. Vốn là thời đó đang thịnh hành một các cô gái mới lớn cặp với những người bạn trai to con mà bạn ấy thì lại nhỏ thó. Lúc đó lại có một anh chàng rất cao to khoẻ mạnh ái mộ em, em cảm thấy đó mới là hình mẫu trong mơ của mình.

Thế là em xa rời bạn lớp trưởng, phải nói là em đã đối xử với bạn ấy không hay chút nào. Sau sự việc ấy, bạn lớp trưởng buồn bã và chán nản nên giao du với bạn xấu, học hành chểnh mảng hẳn đi.

- Cha mẹ và thầy cô có biết chuyện của em không?

Đó có thể gọi là tình yêu chăng? Cha mẹ và thầy cô đều không biết nên họ không có phản ứng gì.

- Em bắt đầu yêu theo đúng nghĩa từ khi nào?

Để em nghĩ xem đã! Có lẽ là năm lên lớp 11 em mới bắt đầu yêu. Trong con mắt của em thì các bạn trai trong lớp đều không xuất sắc chút nào nên em chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ yêu bọn họ. Năm lớp 11, khi em tham gia vào một hội viết báo của học sinh thì em gặp Camel.

- Đây mới là người bạn trai thực sự đầu tiên của em có phải không?

Vâng. Thực ra những tình cảm trước đó chưa thể gọi là tình yêu thực sự.

- Vì sao em thích Camel?

Em cảm thấy Camel là một người bạn trai tốt và rất đặc biệt. Anh ấy đến với em, đem lại cho em rất nhiều hạnh phúc.

- Nụ hôn đầu của em là với Camel phải không? Khi đó em có cảm giác như thế nào?

Khi đó chúng em rất say đắm và lãng mạn, bây giờ nghĩ lại thì thấy hơi ngây ngô thế nào ấy. Khi hôn lần đầu tiên em không hề biết phải làm thế nào.

Thực là đáng sợ! Một việc khó khăn như thế chắc chỉ làm được với người mà mình thực lòng yêu quý. Người mình yêu thực sự mới đem lại cảm giác an toàn tuyệt đối và không gây tổn thương cho mình, cho dù làm bất cứ việc gì.

Thực ra nụ hôn đầu xảy ra vào lúc nào cũng hơi khó khăn định. Tại vì chúng em có thử hôn mấy lần nhưng không thành, lần nào cũng có cảm giác như đang làm việc gì xấu xa ấy. Đến lần đi ăn đồ nướng ở bên cánh đồng ngô cạnh nhà anh ấy vào buổi tối, em và Camel xách đèn vào ruộng bẻ ngô.

Chẳng may chiếc đèn bị rơi xuống và xung quanh trở nên tối đen như mực, chẳng trông thấy gì hết. Anh ấy đột nhiên ôm em vào lòng và em cảm thấy hơi thở của anh ấy đang ở kề sát bên.

Em rất sợ hãi nhưng cũng kịp cảm thấy bờ môi của anh ấy ấm áp hơn rất nhiều so với sự tưởng tượng của em. Khi bạn bè đến nơi gọi thì chúng em buông nhau ra, mặt em nóng bừng lên vì ngượng, may mà lúc ấy trời tối nên các bạn không nhìn rõ mặt em.

Sau đó chúng em thực sự biết hôn nhau say đắm là lúc đi du lịch trên thảo nguyên mênh mông.

- Lúc hôn nhau em hoàn toàn tin tưởng vào Camel chứ?

Đúng vậy! Việc nhỏ xíu ấy bọn em cũng chuẩn bị mãi, cuối cùng thì cũng bước qua được ngưỡng cửa đầu tiên ấy.

- Ý em nói là Camel đã cố gắng làm chuyện đó nhiều lần?

Cả hai chúng em đều yêu lần đầu cho nên rất trân trọng nhau. Lần tỏ tình đầu tiên và nụ hôn đầu tiên đều rất đáng trân trọng và gìn giữ. Nhưng bây giờ nghĩ lại em thấy lúc đó mình thật là ngốc nghếch, cả hai bọn em đều chỉ là những đứa trẻ ngớ ngẩn.

Em còn nhớ, sau khi chúng em hôn nhau, anh ấy đã tặng em một cái nhẫn thừa riêng cho em ở tiệm vàng. Lúc ấy em thấy hạnh phúc vô ngần, thấy những việc mình làm cho anh ấy được đền đáp xứng đáng.

Đáng tiếc là hôm đó Camel uống rượu cho nên khắp người nồng nặc mùi rượu. Chính vì thế em cảm thấy hương vị của nụ hôn đầu không được thi vị lắm. Nhưng tóm lại em vẫn vui, vẫn thấy rất lãng mạn.

- Lúc ấy em bao nhiêu tuổi?

17 tuổi, đang học lớp 12.

Chuyện ấy cuối cùng đã xảy ra

- Sau này, các em còn có cơ hội gần nhau không?

Vâng, chúng em hay ở bên nhau lắm, tìm mọi cách để đến với nhau và càng ngày càng gần bó. Trường học của hai chúng em cách xa nhau lắm nhưng anh ấy hay đến tìm em. Chúng em thường đi chơi nên cơ hội ở một mình với nhau tương đối nhiều.

- Các em hay hẹn nhau ở đâu?

Thường là ở nhà anh ấy, cũng có lúc ở nhà em. Cha mẹ anh ấy đều rất bận rộn nên thường đi vắng liên miên. Anh ấy có một chị gái nhưng chị gái cũng rất ít về nhà. Mẹ em

vẫn thường nói hai chúng em không nên ở gần nhau quá vì lửa gần rơm lâu ngày cũng bén.

Vì em hay đến nhà anh ấy nên mẹ em phát hiện ra quan hệ giữa chúng em. Mẹ em biết tương đối rõ chuyện của bọn em nhưng không can thiệp, và cũng không ngăn cản em đi một mình đến nhà anh ấy.

- Thế là cuối cùng chuyện gì phải đến đã đến, đúng không?

Nhất định là vậy rồi! Sao mà ngăn được chứ?

- Khi bọn em ở gần nhau, em biết rằng nhất định sẽ có chuyện, không sớm thì muộn chứ? Không phải như vậy! Chỉ ít ra thì em không nghĩ thế. Em luôn có cảm giác phải tự bảo vệ mình và giữ gìn cho mình.

- Vậy em cảm thấy không nên làm chuyện đó à?

Không phải! Hình như chúng em đã nói với nhau rằng chờ hai năm nữa, khi chúng em lớn khôn chút nữa rồi có làm gì mới làm, vì khi ấy chúng em còn quá nhỏ tuổi.

Tức là phải chờ đợi đến năm em 19 tuổi. Nhưng có nhiều chuyện mà bản thân chúng em không khống chế được. Em cảm thấy nam giới ở lứa tuổi 17, 18 dễ bị rung động, hễ có dịp thì xảy ra chuyện ấy là điều chắc chắn.

- Em có nhớ được bối cảnh của lúc phát sinh sự việc hay không?

Em nhớ ạ. Bọn em từng định làm chuyện đó nhiều lần và có cơ hội thì thử nhưng chưa đi đến tận cùng. Tại vì không biết cách, cả hai đều tương đối lo lắng, trong lòng đầy áp mâu thuẫn. Trước khi bước vào tình yêu thứ hai, em vẫn chưa hề biết thế nào là hôn, là tình dục...

- "Chưa hề biết" tức là thế nào?

Em không hiểu rõ cuộc chuyện đó là như thế nào. Hai con người ở bên nhau, cảm giác gắn kết với nhau thông qua từng tế bào cơ thể rồi truyền đến tận con tim - cảm giác ấy có lẽ rất từ từ và thâm thía sâu sắc. Em cảm thấy hôn nhau và làm chuyện ấy cũng đều phải trải qua từng bước từ từ như thế, quá trình đó sẽ rất nên thơ.

Nhưng khi đó chúng em hôn nhau chỉ để hôn nhau, "yêu nhau" chỉ để "yêu nhau". Em thích anh ấy nên muốn ở bên anh ấy. Vì sao em có dũng khí ở bên anh ấy ư? - Vì em thích anh ấy. Đơn giản thế thôi!

Còn cụ thể em cũng không biết việc ấy ra sao và nó sẽ khiến cho cuộc sống của em thay đổi thế nào. Khi ấy em chỉ biết rằng mình còn quá nhỏ, không thể khống chế được tình cảm của mình chứ đừng nói đến lý giải tình cảm ấy.

- Vậy lúc "yêu nhau" em có cảm giác gì?

Em cảm thấy rất kỳ lạ. Quả thật em còn hiểu biết quá ít về cơ thể con trai. Em tưởng lúc nào các bạn con trai cũng phải chịu đựng cái của ấy cứng ngắc lên, thế thì chắc phải khó chịu lắm. Ha ha ha! Em thấy thương các bạn ấy lắm.

Hai chúng em thử đi thử lại mấy lần, nhưng cả hai đều không hiểu gì về cơ thể người kia. Hoá ra em chẳng biết gì về cơ thể người nam cả. Nếu không phải vì bộ phận ấy của các bạn trai nổi cộm lên thì em tưởng các bạn ấy cũng y hệt như mình mà thôi.

Em còn nhớ rất rõ là Camel rất cao lớn, quần áo của anh ấy to lắm. Mỗi lần em nằm xuống thì Camel đều cởi áo khoác lót xuống dưới người em và em hiểu ngay dụng ý của anh ấy. Trong lòng em cảm thấy rất tò mò nhưng cũng rất sợ hãi, hưng phấn, và còn có một chút đợi chờ.

Em có ấn tượng rất sâu sắc với cái áo khoác của Camel, cái áo mà lần nào anh ấy cũng trải xuống cho em nằm. Những lần trước anh trải áo khoác xuống giường thì không xảy ra chuyện gì, nhưng hôm xảy ra chuyện thì anh ấy lại không lột áo xuống giường (cười).

Đến lúc cần thì lại không lột áo! Nhưng nằm trên chiếc áo khoác của anh ấy để lại cảm giác thật khó quên. Em vẫn giữ chiếc áo đó mãi đến giờ.

- Lần đầu tiên, bọn em có dùng biện pháp tránh thai không?

Không dùng ạ! Khi đó em hỏi anh ấy nhờ có bầu thì sao, anh ấy nói là không sao, anh ấy sẽ giữ gìn. Em không hiểu lắm nên nghe lời anh ấy và để cho anh ấy toàn quyền quyết định.

- Thế sau này thì sao?

Sau này thì có dùng. Nhưng em cứ nghĩ mãi về chuyện này: chúng em yêu nhau hai năm và hầu như tuần nào cũng gặp nhau nhưng hình như số lần dùng bao cao su rất ít ỏi. Vì bao cao su khiến cả hai chúng em cùng cảm thấy rất khó chịu nên sau đó chúng em không dùng nữa.

Thế mà cuối cùng cũng không xảy ra chuyện gì đáng tiếc. Có lẽ cũng là do may mắn không sinh hoạt vào đúng những ngày nguy hiểm. Lúc đó, chúng em không hề có ý niệm gì về sảy thai hay nạo thai.

Sau này, lúc biết ra em mới cảm thấy rất hối hận và sợ hãi. Nếu như chẳng may mà có bầu thì thật là đại họa.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 8)

“Chuyện ấy” xuất phát từ tình cảm chân thành trong lòng em. Em thực sự cảm thấy làm như thế rất xứng đáng với anh ấy... Nhưng em thấy sợ cái quan niệm “trình tiết” tàn nhẫn, nó tiêu diệt nhiều điều, cảm giác hạnh phúc cũng bị tiêu huỷ theo.

Hải Lịch tiếp tục câu chuyện của mình....

Đặt mình lên giàn tế

... Chính quan niệm đó làm chúng em trở nên cực kỳ căng thẳng. Em và anh ấy chưa hề có ràng buộc gì, thế mà em trao cho anh ấy điều quý giá nhất, cảm giác lúc ấy đột nhiên rất nghiêm trọng. Em cảm thấy quan hệ giữa hai chúng em dần dần bị phá hỏng chính do nhân tố này.

Trước kia em nghĩ rằng chúng em không gần gũi nhau như trước nữa là vì nguyên do tính cách. Em vốn rất thẳng tính mà Camel thì lại mong muốn có một cô bạn nhẹ nhàng, mềm mại và chín chắn.

Em chỉ là một cô bé con mà thôi, em không có những thứ anh ấy cần. Có lẽ vì anh ấy lớn tuổi hơn, trưởng thành hơn em. Bây giờ nghĩ lại thì em thấy hai chúng em có lẽ chưa từng thật sự hạnh phúc bên nhau.

Em cứ đinh ninh rằng khi em trao gửi thứ quý nhất đời mình cho anh ấy thì anh ấy nhất định phải có trách nhiệm với em và khi em có vấn đề gì xảy ra thì anh ấy phải đứng ra giải quyết và gánh chịu. Nếu anh ấy không chịu đựng em thì là lỗi của anh ấy, như thế là không đúng đắn, là Sở Khanh...

Thế là em cứ nằng nặc yêu cầu anh ấy nhất nhất phải đi theo đúng quỹ đạo ấy. Sau hai năm yêu đương nồng cháy, bỗng nhiên chúng em thấy rõ ràng một điều rằng có lẽ chúng em chịu ảnh hưởng lớn của nền giáo dục từ tấm bé và chịu sức ép của quan niệm truyền thống khá nặng nề.

Cụ thể thì đó là cái gì? Nếu không nhìn nhận “sự việc ấy” theo quan niệm đó thì còn có cách nhìn nhận nào khác chăng?

Em nghĩ rằng đáng lẽ đó phải là một niềm hạnh phúc, một việc đầy vui vẻ mới phải. Việc ấy làm thay đổi cuộc sống của bạn rất nhiều, đem lại cho bạn cảm giác hạnh phúc tràn trề chứ không gây nên cảm giác mất mát, đau khổ hay trầm trọng hơn là tha hoá đạo đức...

Tình yêu đã qua có làm em mất mát gì không?

Em giống như đứa trẻ tập đi lần đầu bị ngã vậy! Nếu ngày ấy em nhận thức được như bây giờ thì có lẽ tình cảm của em đã khác nhiều, cuộc sống của em cũng sẽ không đi theo quỹ đạo như bây giờ. Em tưởng rằng mình đã nắm bắt được hạnh phúc, nhưng hoá ra em đã đánh mất nó.

Em cảm thấy nguyên nhân chúng em đổ vỡ không chỉ là do anh ấy mà phần lớn lại là do em. Đó là cái giá của sự trưởng thành, có người trả giá bằng một thất bại, còn cái giá em phải trả chính là người mà em yêu quý.

Khi làm chuyện đó, nguyện vọng và mục đích lớn nhất của em là gì?

Nguyện vọng của em là hoàn thành một nghi lễ. Đúng là hoàn tất một nghi lễ, em tự đặt mình lên đàn tề để làm một nghi lễ tế trời, và em cảm thấy hạnh phúc vô ngần vì mình đã dũng cảm đứng vào vị trí ấy. Nhưng bản thân sự việc ấy cụ thể ra sao thì em không hề hay biết.

Vậy áp lực trong em khi làm chuyện đó là gì?

Đó chính là áp lực của quan niệm "trinh tiết".

Thế em nghĩ sao trước cha mẹ, thầy cô và xã hội? Em có cảm thấy mình mất đi tư cách của một cô gái trinh nguyên không?

Có chứ! Em đã tặng cho người khác thứ quý giá nhất của mình. Nhưng người ta không trân trọng thì em biết làm thế nào đây?

Thôi đành ngậm đắng nuốt cay!

Nếu có cơ hội làm lại từ đầu, em nghĩ mình sẽ làm điều đó vào năm bao nhiêu tuổi?

Em sẽ không làm như vậy nữa! Nếu như em biết việc ấy gây nên hậu quả nghiêm trọng như vậy thì em không bao giờ làm như thế nữa. Làm sao có thể thay đổi được quan niệm của cả xã hội về đạo đức người con gái, nên em sẽ không dại gì làm như vậy nữa.

Chỉ khi nào em có quyền tác động đến quan niệm ấy thì em mới dám đối mặt với nó, hứng chịu hậu quả nó gây ra. Có lẽ quan niệm ấy đã ảnh hưởng rất lớn đến tình cảm của bọn em, không phải ảnh hưởng trực tiếp mà là phá hoại một cách gián tiếp dần dần.

Khi đó em thích Camel vì nguyên nhân gì?

Em cảm thấy anh ấy là chàng trai tốt nhất em từng gặp.

Anh ta có ưu điểm gì?

Camel là một người rất chân thực. Anh ấy là con trai của một gia đình thương nhân,

nhưng lại khá thực thà. Anh ấy có thái độ cởi mở đối với cuộc sống. Về mặt kinh tế, anh ấy được gia đình chu cấp rất đầy đủ. Anh ấy đối với bạn bè rộng rãi, chân tình, cởi mở.

Em đặc biệt thích dáng vẻ bề ngoài cao lớn, thô ráp, không trau chuốt của anh ấy và cũng mến tính cách của anh ấy. Còn một điều quan trọng nữa là chúng em rất tin tưởng lẫn nhau. Lúc đó, chúng em chẳng có gì trong tay, chỉ biết mơ mộng, chúng em đã cùng nhau xây đắp nên những mộng mơ đẹp xiết bao.

Cả hai đều tràn trề hy vọng ở cuộc sống. Anh ấy muốn cuộc đời sau này của anh ấy đầy ắp những điều mới lạ, nhiều thử thách và tiếp xúc nhiều với thiên nhiên. Em thích lý tưởng sống ấy.

Vậy hiện nay quan hệ của bọn em như thế nào? Không có tin tức gì của nhau sao?

Cuộc sống thật khó mà được như ý muốn! Có lẽ gió bụi thời gian đã xoá sạch bóng hình em trong trái tim anh ấy rồi. Lúc ấy do tính em cố chấp, rồi còn do nhiều nguyên nhân khác không thể nói rõ thành lời mà chúng em đã chia tay nhau.

Không phải vì có người thứ ba xen vào, mà là bản thân hai chúng em cảm thấy sống bên nhau không còn hạnh phúc nữa. Tuy chúng em vẫn còn yêu nhau nhưng cả hai đều làm cho nhau đau đớn nhiều.

Vậy có phải nguyên nhân trực tiếp khiến các em chia tay là vì chuyện ấy phải không?

Em cảm thấy đúng như vậy! Em muốn có một biện pháp nào đó để giữ chân anh ấy, em cảm thấy anh ấy cần em, dù là chỉ cần cơ thể em thôi cũng được!

Nhưng rốt cục cách ấy cũng không ăn thua gì, chẳng cứu vãn được quan hệ của hai chúng em. Thế đấy, một cô gái phải dùng đến biện pháp như thế thì tức là đã đánh mất giá trị của bản thân, và tình yêu khi ấy cũng sẽ chuyển thành sự ngả giá.

Khi đó, em có muốn làm vợ anh ấy không?

Em đã từng nghĩ đến việc kết hôn. Lúc đó chúng em còn rất nhỏ... nhưng cả mẹ em cũng nghĩ rằng chúng em sẽ kết hôn.

Chuyện yêu đương của em có ảnh hưởng gì đến học tập không?

Ừm... Chúng em đi chơi rất nhiều và đi chơi thì tất sẽ rất mệt, mệt không còn sức học hành nữa. Nhưng có một nguyên nhân quan trọng khiến em không thiết học, ấy là do em cảm thấy mờ mịt về tương lai. Em không biết về sau mình sẽ ra sao.

Chuyện này có ảnh hưởng đến quan niệm về tình yêu của em không?

Tuy em đã đánh mất đi rất nhiều thứ vốn không đành lòng để mất, nhưng cũng vì thế mà em có được nhiều niềm hạnh phúc hơn. Em học được cách trân trọng những gì mình có, nếu không trân trọng gìn giữ thì chẳng có gì còn lại cho mình.

Em thấy quý trọng bạn bè, tình yêu, gia đình quanh em hơn. Bây giờ em sợ cảm giác hối hận sau khi để tuột mất khỏi tay những người thân yêu nhất, em sợ cảm giác tiếc nuối ấy lắm...

Thế chuyện này có ảnh hưởng tới tương lai của em như thế nào?

Em sẽ không bao giờ vì một vài điểm yếu thích người ta mà đại dốt gởi gắm tất cả tình cảm của mình vào người ấy nữa. Có thể tình cảm sâu đậm quá cũng gây nên áp lực, gây khổ sở và hành hạ người khác.

Kỳ vọng sâu sắc quá vào điều gì cũng dễ gây thất vọng và đau khổ. Tình cảm cũng giống như làm bếp vậy, mắm muối đường hạt tiêu mỗi thứ chỉ cần rắc tí xíu là đủ.

Sống bên người ta thì đương nhiên sẽ có tình cảm với người ta, nhưng có lẽ cần phải kiềm chế, chỉ "rắc lên" người đó một ít tình cảm mà thôi. Bây giờ em đã biết định lượng bao nhiêu tình cảm là vừa đối với một mối tình.

Em có nhận xét gì về việc giáo dục giới tính ở Trung Quốc?

Thật chán! Quả là có người đứng ra dạy dỗ về phương diện này, nhưng hoàn toàn chỉ mang tính lý trí. Trên thực tế, chuyện này có liên quan rất rất nhiều đến tình cảm và tâm hồn.

Tình dục và tình yêu là hai chị em song sinh, đi đâu cũng có nhau mà. Nếu chỉ giáo dục tri thức sinh lý mà không nói đến tri thức tâm lý thì chẳng hoá ra giấu giếm sự thật còn gì!

Vậy em cảm thấy các bậc cha mẹ nên làm gì?

Tốt nhất là đừng quản con cái quá chặt! Bởi vì muốn quản cũng không quản xuể! Tình cảm giữa cha mẹ và con cái trong gia đình thực ra vô cùng nhạy cảm, cha mẹ đôi khi xem xét vấn đề từ góc độ "sở hữu" đứa con, con là khúc ruột yêu thương của cha mẹ, làm sao cha mẹ dễ dàng để cho đứa nào chạm vào người con! Có khi thầy cô giảng giải vấn đề khách quan hơn, còn cha mẹ thì dễ bị 편견 (phản diện) lắm.

Em có điều gì nhắn nhủ các bạn cùng lứa tuổi?

Hãy học hỏi và tìm hiểu! Mỗi người lại có trải nghiệm riêng của mình trên đường đời.

Vậy thì theo em, các bạn ấy nên làm thế nào?

Hoa đến lúc cần ngắt thì ngắt, đừng chờ hoa rụng mới ngắt cành...

...- Em có thay đổi gì về nhân sinh quan? Nếu có thì do nguyên nhân nào?

Em bỗng nhiên thấy cách nhìn của em trước kia có thể hơi sai lệch. Tức là em chỉ biết được một góc của núi băng, chỉ nhìn thấy vài điểm băng nhỏ mà lại cho rằng đó là cả thế giới. Lúc đó, em có cách nhìn quá lệch lạc, phiền diện về việc học tập và cả tình cảm, tình yêu của mình.

Hầu như em đã tuyệt đối hoá tất cả. Khi em yêu lần thứ hai thì em mới thấy cuộc sống của mình như là mở sang trang khác vậy, và em bắt đầu tiếp nhận lại từ đầu.

Có thể nói, em đã dùng máu và nước mắt để có được kinh nghiệm trong tình yêu, để học được cách cư xử với đối phương. Em đã vấp ngã bao lần, rồi lại bò dậy tiếp tục bước đi, bây giờ nghĩ lại thấy thực là khỗ sở. Cầu mong đừng bao giờ phải quay lại tuổi mới lớn ấy, em mất bao nhiêu công sức mới thoát ra khỏi nó!

Tình yêu là lưỡi kiếm sắc bén vô cùng! Học được cách yêu cho thoả đáng là cả một bản lĩnh trong cuộc đời. Khi bạn chưa biết thế nào là yêu, bạn có thể hi sinh cả thế giới vì một con người, nhưng đến khi đã biết yêu thì tâm mắt của bạn sẽ mở rộng ra cả thế giới qua con người ấy.

Tiếp cận với cơ thể và tâm hồn của một người khác giới là một phần phái sinh trong quá trình thám hiểm cuộc sống. Tình yêu và tình dục là những điều kỳ diệu xiết bao, nó khiến cho những con người vốn khác nhau được hoà quyện với nhau.

Đối mặt với con đường đời dài dằng dặc, người ta sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn rất nhiều khi có một người bạn đồng hành gắn bó khăng khít keo sơn bên mình.

Em thường bị đánh thức dậy vào giữa đêm bởi những âm thanh xa xôi vắng đến. Những lúc ấy, cảm giác xa xót phiêu diêu lại đưa em về với những hồi ức tan nát xưa kia. Cứ thế cho đến tận khi bình minh len lỏi vào ô cửa sổ phòng, ánh dương soi rọi khắp phòng... Quá khứ đã trôi qua rồi, còn tương lai của em vẫn tươi sáng như bao người khác.

Em sẽ không bao giờ quên được cảm giác đánh dấu sự trưởng thành của mình. Cảm giác ấy khê khàng, từ từ nở ra từ trong chính cơ thể em, như thể một nụ hoa vậy, muốn bung cánh ra với đất trời. Có đôi chút luống cuống, đôi chút vui mừng, có cả đón đầu một cách dịu dàng.

Sau đó là sự yên lặng dịu êm chìm vào thời gian. Nhưng cảm giác ấy đâu chỉ ẩn sâu trong dĩ vãng, bởi vì bông hoa e lệ vẫn còn nguyên vẹn trong cuộc đời em để chờ lần hé nở tiếp sau. Em vẫn trẻ trung...

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 9)

Thẳng thẳng đối diện với dục vọng

Giới trẻ ngày nay phải đối mặt với vấn đề giới tính nhưng không được hướng dẫn đầy đủ.
(Ảnh minh họa)

Tôn Sam: Nam, sinh năm 1983, trước kia học trung học cơ sở ở vùng Đông Bắc Trung Quốc, sau đó chuyển về học ở Bắc Kinh. Năm lớp 9, Tôn Sam chính thức có bạn gái và đến năm lớp 12 thì có quan hệ giới tính.

Tôn Sam có thành tích học tập khá, hiện là sinh viên một trường đại học nổi tiếng ở Bắc Kinh.

Tình yêu và sự ham muốn thể xác

Công việc bẽ bộn cho nên đến giờ hẹn phỏng vấn tôi cảm thấy mệt mỏi, thậm chí không muốn nói chuyện thêm nữa. Nhưng khi tôi định thay đổi giờ hẹn thì Tôn Sam cương quyết muốn gặp tôi ngay và tôi đành phải cố gắng đến nhà hàng Kentucky đã hẹn.

Tôn Sam khi đó đang học lớp 12 nên rất bận. Khi còn ở vùng Đông Bắc quê nhà, cậu là vận động viên chạy cự ly ngắn ưu tú. Dưới đây là bản lý lịch tự thuật của cậu:

Nhà em ở vùng Đông Bắc nhưng cha mẹ em muốn em thi đỗ vào trường đại học ở Bắc Kinh nên gửi em lên ở nhờ nhà người họ hàng để học cấp III ở Bắc Kinh.

Trường học có ký túc xá nên cuối tuần em mới về nhà người họ hàng. Khi ở quê nhà, em thường đi thi chạy, thành tích chạy cự ly ngắn của em không đến nỗi tồi.

Nhưng khi chuyển đến Bắc Kinh em ít tham gia thi đấu nữa. Em cảm thấy ở Bắc Kinh có người tốt, người xấu. Em có một số người bạn nhưng bạn thật thân tín, thật tin cậy thì chỉ có vài người.

Nói chung em làm việc có nguyên tắc, tuyệt đối không làm những gì không nên làm và không quá thả lỏng bản thân tuy cũng có lúc vi phạm kỷ luật.

Chúng em đều nói đến giới tính từ năm còn học lớp 7

Em bắt đầu có tình cảm với bạn gái từ khi nào?

Khi em học lớp 5, ở vùng Đông Bắc của em tiểu học học 5 năm, trung học cơ sở học 4 năm. Lúc đó em suy nghĩ cực kỳ đơn giản và ngây thơ, chỉ biết thích bạn nào thì chơi với bạn ấy, thấy vui và hợp nhau là được.

Thuở nhỏ, em tìm hiểu về giới tính bằng cách nào?

Người lớn nói chuyện với nhau, em nghe thấy. Lúc đó em mới học lớp 7. Sau đó, cứ đến giờ ra chơi là mấy đứa con trai chúng em lại ra ngoài tán gẫu.

Cũng không biết vì sao cả hội quay sang bàn luận về giới tính và đột nhiên chúng em đều rất hứng thú khi nói đến vấn đề đó. Nhưng lúc đó chúng em chỉ tỏ mò hỏi nhau con gái làm gì, con trai làm gì.

Lúc đó chúng em còn nhỏ, có hiểu biết gì đâu, biểu đạt còn chưa rõ ràng, chỉ nói phét với nhau là chính! Chủ yếu là do chúng em tò mò, hiếu kỳ và đùa nghịch chơi thôi!

Lần đầu tiên em có ý thức về giới tính (ví dụ như mộng tinh chẳng hạn) là từ khi nào?

Vào năm em học lớp 7. Lúc đó trường học có một môn học gọi là môn Sinh lý cơ thể người. Chúng em được phát một cuốn sách giáo khoa và còn được nghe giảng nữa.

Nhưng thầy chỉ giảng lại những kiến thức đại loại như ở môn Sinh học chứ không nói đến các bộ phận sinh dục của nam và nữ. Trong sách có viết tất cả nên em đã tự đọc kỹ, bước đầu hiểu được sự thay đổi cơ thể khi nào là bình thường theo quy luật, khi nào là không bình thường?

Em thấy cha mẹ và thầy cô có giúp được gì trong sự nhận thức về giới tính của em không?

Kỳ thực, hình như không thì phải! Thầy cô và cha mẹ chưa từng dạy em nhận thức về giới tính. Khi em học lớp 6, nhà em có điện thoại, em ghi tên mấy bạn gái vào sổ điện thoại, mẹ liền răn đe luôn rằng em không được chơi bởi lung tung, cần phải học tốt.

Như vậy, ngay từ đầu đã bị ngăn chặn như thế thì làm sao mà có thể tiếp tục được? Nhưng cơ thể thì vẫn trưởng thành lên từng ngày không ngăn chặn được, nếu nhu cầu sinh lý không được giải tỏa bằng con đường chính đáng thì tất sẽ dẫn đến những đường ngang ngõ tắt.

Ý em là không thể ngăn được sự giao lưu giữa hai giới phải không?

Em nghe nói có nơi chia nam nữ học ở hai trường riêng biệt để nam sinh và nữ sinh lên lớp đều chú ý nghe giảng, không ai bị phân tán tư tưởng hay bị quấy rầy. Nhưng cách giải quyết đó không thể triệt để, chỉ khiến cho học sinh lên lớp học mà đầu óc toàn nghĩ vơ vẩn đến lúc tan trường.

Gần nhà em có một trường nữ trung học, mỗi khi tan trường em đều nhìn thấy rất nhiều bạn trai đứng ở cổng trường đón bạn gái. Vậy thì tách riêng trường học nam và trường học nữ phòng có ích gì?

Thuyết phục bạn gái

Em chính thức có bạn gái từ khi nào?

Khi em học lớp 8. Vào học kỳ II của năm lớp 8, thầy giáo xếp lại chỗ cho em ngồi cạnh

một bạn gái. Khi ở trên lớp, chúng em hay hỏi han, tán chuyện gẫu với nhau, tính cách của em với bạn ấy có phần giống nhau.

Khi đó, em đã có khái niệm mơ hồ về tình yêu nhưng chưa rõ ràng, chỉ cảm thấy mỗi khi đi học

được nói chuyện với bạn ấy thì rất thích. Kỳ nghỉ đến, bạn ấy tìm em mấy lần và lúc đó chúng em mới đi chơi cùng nhau.

Các em có nhiều thời gian ở bên nhau không? Tan học là cùng nhau về nhà à?

Nhà của chúng em ở hai phía ngược nhau nhưng em cũng đưa bạn ấy về nhà mấy lần. Sau đó cha mẹ em biết chuyện vì thấy giáo chủ nhiệm đã phát hiện và nói lại với cha mẹ em.

Me em cũng không nói gì nhiều, chỉ nói rằng hiện tại em còn nhỏ tuổi, mọi thứ đều còn rất bất định, thề non hẹn biển rồi sau chưa chắc đã được như ý muốn. Rồi cuộc chúng em chỉ ở bên nhau 7 tháng thì chia tay.

Em cảm thấy bạn ấy không phải là cô gái ngoan ngoãn, bạn ấy hay qua lại với mấy thằng quậy phá trong trường. Em không chấp nhận được điều đó nhưng bạn ấy không sửa đổi và kết cục là chúng em đành phải chia tay.

Nụ hôn đầu tiên em dành cho cô bạn gái đó phải không?

Đúng vậy! Khi đó, em cứ tưởng rằng em biết hôn thế nào, vì đã xem trên vô tuyến nhiều cảnh hôn nhau, nhưng thật sự lúc bắt đầu hôn bạn ấy thì trong đầu em hoàn toàn trống rỗng. Đại khái cũng phải hai, ba lần như vậy rồi em mới ổn định được mình.

Người bạn gái thứ hai của em thì thế nào?

Người bạn gái thứ hai của em hiện đang ở Bắc Kinh, học năm thứ nhất đại học. Cô ấy học sớm một năm. Thời em còn ở quê, em có một cô bạn gái rất thân, cô người yêu bây giờ chơi với cô bạn thân của em ngày xưa và giờ đây hai cô cùng học một trường.

Có lần, trường cô bạn thân tổ chức một tối biểu diễn văn nghệ nhân ngày Tết dương lịch, cô ấy có tham gia biểu diễn một tiểu phẩm nên mời em đến xem. Khi kết thúc buổi biểu diễn, em mời hai cô đi ăn và hai cô đã đồng ý.

Lúc đó, em bắt đầu có cảm tình với bạn gái của cô bạn thân, sau đó bộ ba chúng em đi ăn với nhau mấy lần nữa rồi bắt đầu đi chơi cùng nhau. Khi đó, em học lớp 11. Chúng em yêu nhau đến nay đã được khoảng một năm rồi.

Nguyên nhân nào dẫn đến quan hệ giới tính của các em? Chuyện ấy xảy ra trong hoàn cảnh như thế nào?

Trước đó, hai chúng em đã gián tiếp nói đến vấn đề này nhưng chỉ là em hỏi cô ấy mà thôi! Em hỏi rằng cô ấy có biết chuyện đó hay không thì cô ấy nói rằng biết sơ sơ. Em có cảm giác như cô ấy cố tình pha trò. Em lại hỏi cô ấy có muốn thử nghiệm không?

Cô ấy nói không muốn vì căn bản không nghĩ đến chuyện đó. Em nói rằng chắc sau này cô ấy sẽ nghĩ đến thì cô ấy nói rằng có thể đúng như vậy nhưng còn phải chờ vài năm nữa.

Tuy vậy, có mấy lần em nhắc lại chuyện đó và cứ nhắc đi nhắc lại mãi, càng nói càng chi tiết cụ thể hơn. Em nhớ đó là vào dịp nghỉ cuối tuần, trong ký túc xá rất vắng vẻ.

Em có chuẩn bị trước đôi chút kiến thức cho việc đó hay không? Em có biết mình phải làm gì không?

Em luôn cảm thấy rằng muốn hiểu một việc gì thì cần phải trải nghiệm qua thực tiễn và chỉ ít cũng nên thử vài lần. Vốn hiểu biết về chuyện đó em chỉ nhạt nhẽo được qua vô tuyến.

Học sinh thời nay, đặc biệt là sinh viên đại học rất hay mua băng đĩa "mát" trên phố. Đây là con đường nhận thức nhanh nhất về chuyện đó. Lớp em có một bạn đưa mẹ đi cửa hàng, trong khi chờ mẹ mua hàng thì ra ngoài tìm mua đĩa đen.

Khi mẹ bạn ấy ra và bắt gặp bạn ấy đang mua thì ngạc nhiên hỏi rằng mua để làm gì? Bạn ấy nói là mua hộ bạn học. Mẹ bạn ấy bảo sao còn nhỏ mà đã mua loại băng đĩa ấy? Bạn ấy đã định thôi không mua nữa nhưng rồi mẹ bạn ấy bảo rằng mua cũng được.

Nhưng khi mua đĩa về nhà, cha mẹ bạn ấy không đưa cho bạn ấy mà cất đi, mãi về sau bạn ấy mới lục tìm ra được. Cha mẹ bạn ấy thật là thoáng. Em cảm thấy cần có tiền đề là sự bình đẳng khi bàn luận về vấn đề này, nếu một người luôn luôn lên giọng giáo huấn thì người khác sẽ khó mà tiếp thu, thậm chí rất dễ dẫn đến tâm lý phản đối.

Một phút bốc đồng

Trong giai đoạn trung học, kiến thức của em về tình dục đều thông qua con đường đĩa "đen" ư?

Cơ bản là như thế.

Khi nảy sinh ý muốn thử quan hệ giới tính thì chủ yếu là do lòng hiếu kỳ hay là do nhu cầu sinh lý của cơ thể?

Phần lớn là do hiếu kỳ vì chúng em xem nhưng chưa được thử nên rất muốn biết cảm giác đó như thế nào.

Khi muốn thử làm chuyện đó, em thấy bạn gái có cảm giác giống em không?

Em cảm thấy cô ấy cũng có cảm giác giống như em. Em với cô ấy đã nói về chuyện đó nhưng những lần trước đó cô ấy rất sợ hãi. Em bèn dỗ dành cô ấy là không có chuyện gì đáng ngại đâu! Cô ấy không nói nguyên nhân khiến cô ấy sợ hãi mà em cũng không hỏi. Em cho rằng có lẽ cô ấy sợ mang bầu.

Vậy khi làm chuyện đó, cô ấy có tự nguyện không hay là do em ép buộc?

Cả hai đứa đều không rõ do đâu mà dẫn đến chuyện ấy. Em thì máu nóng bốc lên đầu còn cô ấy không muốn lắm nên rất bị động. Khi đó em cũng không chuẩn bị bao cao su. Em không hề lường đến hậu quả về sau ra làm sao, đúng là cực kỳ bốc đồng!

Vậy cuối cùng cô ấy cũng đồng ý sao? Liệu có phải do hiếu kỳ chẳng?

Cũng có thể nguyên nhân chính là như vậy.

Em làm việc ấy với mong muốn gì?

Khi đó chúng em đã yêu nhau hơn nửa năm rồi, khoảng 8 tháng gì đó. Em cảm thấy quan hệ giữa hai chúng em có thể nâng cấp lên một mức độ khác mà không chỉ dừng lại ở giai đoạn như thế nữa.

Khi làm chuyện đó, em có nghĩ đến trách nhiệm của em với cô ấy không? Hay là cho rằng hai bên đều cần phải tự có trách nhiệm đối với bản thân mình?

Em cũng có nghĩ đến nhưng trước khi xảy ra chuyện đó thì không đắn đo nhiều. Có lúc ngẫm lại, bản thân em cũng có nghĩ đến vấn đề trách nhiệm. Cô ấy không quan trọng hoá vấn đề, nhưng có lúc em vẫn nghĩ đến trách nhiệm của em đối với cô ấy.

Sau khi xảy ra chuyện đó, thái độ của hai bên đối với nhau có thay đổi gì không?

Có nhiều thay đổi lắm! Hai bên đều không có gì e ngại nhau nữa, bất cứ chuyện gì cũng có thể nói cho nhau biết. Có bất cứ chuyện gì vui buồn về tâm lý hay sinh lý, cô ấy đều nói với em.

Em là người đầu tiên của cô ấy sao?

Đúng vậy!

Sau chuyện đó, ngoài việc hai em dễ bàn luận mọi chuyện với nhau hơn trước thì có lúc nào em cảm thấy em đã có được cô ấy nên không còn trân trọng cô ấy như trước nữa hay không?

Em thấy ngược lại thì đúng hơn! Trước kia, khi chưa có chuyện gì xảy ra thì dù có chứng kiến cô ấy nói cười với bạn trai em cũng thấy bình thường. Nhưng sau khi xảy ra chuyện đó rồi mà em còn thấy những hiện tượng đó thì không được điềm nhiên cho lắm. Em trở nên rất đề ý đến mọi hành vi của cô ấy.

Năm nay em bao nhiêu tuổi?

Năm nay em 19 tuổi, em làm chuyện đó năm 18 tuổi.

Khi nhìn thấy thân thể của người yêu, em có cảm giác gì?

Cơ thể của cô ấy ư? Cô ấy không cho em nhìn, ánh đèn mờ tối, lại thêm bàn tay của cô ấy che thân thể lại nên em không nhìn rõ lắm. Cho đến giờ, cô ấy vẫn xấu hổ.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 10)

Cảnh thân mật nam nữ không còn gây sốc ở Trung Quốc nữa

Lần đầu tiên, sau khi xong việc, em có cảm giác rất sợ. Cho đến tháng sau, khi cô ấy bảo với em rằng cô ấy có kinh thì em mới yên tâm trở lại... Một bạn trai kể chuyện “nếm trái cấm”.

Thực ra trong lòng còn lo sợ hơn bạn gái

... Từ sau lần đó, em đều chuẩn bị kỹ càng, mua rất nhiều bao cao su, không những để tránh thai mà còn để phòng bệnh truyền nhiễm.

Nhưng có điều là em luôn hoài nghi không biết bản thân cái bao cao su có vô trùng hoàn toàn không. Vì em thấy bao cao su đựng trong bao bì rất thô.

Có một thời gian dài, chúng em rất lo lắng vì cho rằng dùng bao cao su thật sự không an toàn. Kì thực nam giới không thích dùng thứ đó nhưng vẫn phải dùng vì hai lí do là an toàn và tránh thai. Bạn gái của em cũng có cùng chung cảm giác ấy.

Em cảm thấy lần đầu làm chuyện ấy có thành công không?

Lúc đó đầu căng lên như dây đàn vậy, và tất cả nhanh chóng qua đi. Lần đầu coi như là một thất bại nhỏ nhỏ vì chúng em chưa có kinh nghiệm, cô ấy tỏ ra rất sợ hãi, cứ một mực hỏi em: “Thế nếu có thai thì làm thế nào? Làm thế nào? Làm thế nào...?”. Em khuyên cô ấy không nên lo lắng nhưng kì thực trong lòng em còn lo lắng hơn cô ấy.

Em có hay nghĩ lại chuyện đó không?

Cũng có lúc em nghĩ đến khi bị những kích thích từ bên ngoài, ví dụ như xem ảnh khoả

thân hoặc xem trên mạng, hộp thư của em thỉnh thoảng có những cái thư rác kiểu ấy. Nhưng thường là em ít nghĩ đến chuyện ấy.

Em có thể không chế được chuyện ấy không?

Hiện tại thì em cố gắng không chế chuyện ấy, nhưng một khi có cơ hội thì em khó mà giữ được.

Em có phải chịu áp lực nào không?

Áp lực của em là không biết cô ấy có cảm giác như thế nào. Sau chuyện ấy em thường cảm thấy rất dễ chịu nhưng không biết cô ấy có thoải mái hay không. Lần nào em cũng nghĩ về điều ấy, và có mấy lần em đã hỏi cô ấy.

Em có chiều theo ý cô ấy không?

Có lúc có mà cũng có lúc không. Khi trong phòng không có người, có lúc em đòi hỏi nhưng cô

ấy không cho thì em phải thuyết phục cô ấy; nhưng nếu cô ấy mệt mỏi trong người thì em không ép.

Em có sợ cô ấy đi yêu người khác không?

Có chứ! Trường của cô ấy có rất nhiều cơ hội để đi du học. Em cảm thấy ở nước ngoài người ta sinh hoạt rất bừa bãi, và em đặc biệt lo lắng đến chuyện đó.

Em có nghĩ đến chuyện kết hôn với cô ấy không?

Em có nghĩ loáng thoáng đến chuyện cưới xin nhưng em cảm thấy vấn đề ấy còn rất xa vời. Cô ấy hình như cũng nghĩ đến chuyện đó vì có lần hai chúng em đi chơi đến trước cửa tiệm chụp hình cưới, thấy một tấm pano rất to viết dòng chữ: "Chúng mình kết hôn nhé!"

Em liền đùa cô ấy rằng: "Chúng mình kết hôn nhé!" Cô ấy nói: "Được thôi!" Nhất định cô ấy có nghĩ đến chuyện đó nhưng chắc là không nghĩ theo cách của em, bởi con gái thì rất lãng mạn còn bọn con trai chúng em thì rất thực tế.

Đói thì phải ăn cơm

Việc này ảnh hưởng nhất đến tâm lý của em về phương diện nào?

Có thể đó là ý thức trách nhiệm! Chứ ít em cũng hiểu rằng thế nào là trách nhiệm đối với một người khác. Trong lòng không chỉ nghĩ cho mình mà phải nghĩ luôn cả cho cô ấy, rất cụ thể như vậy đấy. Nhưng làm được như vậy cũng khá khó khăn.

Chuyện ấy có ảnh hưởng gì đến sinh lý cơ thể em? Nguyên nhân khiến em muốn chuyện ấy là do đâu?

Kỳ thực đó là do sinh lý. Nhu cầu sinh lý của con người ta rất cao khi ở tuổi thanh xuân, như thế đó thì phải ăn cơm vậy. Dù bạn không muốn nhưng nhu cầu sinh lý đòi hỏi bạn phải làm như vậy.

Đã không kiềm chế được mình thì đáng nhẽ nên có biện pháp hướng dẫn người ta cho khoa học chứ không nên né tránh.

Thế theo em thì phải hướng dẫn như thế nào cho những trường hợp “đói thì phải ăn”?

Có lẽ phải có trao đổi lẫn nhau. Nên nói về chuyện này dưới góc độ khoa học. Thí dụ như nói đến quá trình phát triển của nam giới và nữ giới như thế nào, rồi thì hậu quả hay biện pháp chữa cháy khẩn cấp chẳng hạn...

Nếu việc gì mà mọi người hay nhắc đến thì nó sẽ trở nên bình thường đi, còn nếu cứ giấu giếm giếm mãi rồi để đến lúc bọn trẻ chúng em đột nhiên phát hiện ra đó là một việc cực kỳ hấp dẫn, thì đương nhiên là chúng muốn thử rồi.

Nếu như được hướng dẫn về chuyện này thì sự thương tổn của hai bạn trẻ sẽ giảm đến mức tối đa chẳng?

Em cho là như vậy. Vì trước khi làm chuyện đó, em đã nắm vững được nhiều điều cho nên sẽ suy xét đến hậu quả. Nếu như có chuyện gì xảy ra ngoài ý muốn thì chí ít em cũng biết nên xử lý thế nào, chí ít cũng không phải giấu giếm như thế này.

Chuyện đó có ảnh hưởng đến thành tích học tập của em không?

Cũng có ảnh hưởng đôi chút vì học tập có mối quan hệ lớn với tình cảm. Nếu tinh thần dễ chịu, thoải mái thì học cũng dễ vào đầu. Nếu khi nào chúng em giận nhau thì cả hai đều không muốn học hành gì nữa!

Thế là đã được một năm, vậy bây giờ nghĩ lại, em có đánh giá gì về chuyện ấy?

Có thể nói mọi chuyện khá tốt đẹp vì mối quan hệ của chúng em đặc biệt gắn bó. Các bạn cùng học đều biết chuyện của bọn em và cũng thường khen cô ấy.

Em cảm thấy không có gì phải hối hận về những gì đã xảy ra. Tuy học tập có bị ảnh hưởng đôi chút nhưng đó là việc bình thường. Trong một chừng mực cho phép, có thể khẳng định rằng mỗi người đều có việc này việc nọ gây ảnh hưởng đến thành tích học tập.

Môi tình một đêm là thứ tình cảm cực kỳ sa đọa

Em và các bạn có hay bàn luận đến vấn đề quan hệ nam nữ không?

Chúng em cũng có nói đến vấn đề này nhưng ở trong ký túc xá thì ít nói đến. Chúng em rất thích nói về chuyện đó trong những dịp trà dư tửu hậu và lúc đó thường nói thực lòng.

Mọi người chia sẻ với nhau cảm giác hạnh phúc thôi chứ không bàn luận quá tỉ mỉ, chi tiết. Cũng có những trường hợp ngoại lệ. Một bạn học đã hỏi em cụ thể về quá trình đó vì cậu ấy biết là em đã trải qua, thậm chí còn nhờ em đi mua bao cao su cho cậu ấy.

Em cho cậu ấy một chiếc đĩa “đen” để cậu ấy xem (cười). Em thật không biết miêu tả như thế nào để cậu ấy hiểu được. Sau này, em hỏi cậu ấy kết quả thế nào thì cậu ấy nói rằng: “Thành công rồi”, sau đó em cũng không hỏi gì nhiều.

Hiện tại em có cảm nghĩ như thế nào về tình yêu?

Trong tình yêu, hai bên cần tin tưởng, thủy chung với nhau. Em không thể chấp nhận đã có người yêu mà còn có quan hệ với người khác. Em cảm thấy mỗi tình một đặc biệt sa đoạ. Chỉ những người đã mất hết mục tiêu của cuộc sống mới làm chuyện đó.

Em biết gì về căn bệnh HIV/AIDS?

Em cho rằng đó là một căn bệnh rất đáng sợ nhưng cũng không nhất thiết phải quá sợ hãi. Cầu nối truyền bệnh là sinh hoạt giới tính và nghiện hút, cũng có thể từ mẹ truyền cho con, ngoài ra không còn cách truyền bệnh nào khác. Virút HIV chỉ cần rời khỏi cơ thể người mấy phút là chết. Chính vì vậy, bệnh AIDS cũng không đáng sợ lắm!

Em cảm thấy môi trường sống xung quanh em có an toàn không?

Vẫn còn tương đối an toàn bởi chúng em chỉ ở xung quanh trường học mà chưa có cơ hội tiếp xúc nhiều lắm với thế giới bên ngoài. Tuy các học sinh sinh viên cũng có quan hệ tình dục nhưng đó chỉ là giữa các học sinh sinh viên với nhau.

Lời người phỏng vấn

Sau khi kết thúc cuộc phỏng vấn với Tôn Sam, điều đọng lại rõ nhất trong đầu tôi là em nghi ngờ tác dụng và chất lượng bao cao su. Thường thì học sinh trung học chỉ dám lén lút mua bao cao su ở những cửa hàng nhỏ trên phố để tránh bị thầy cô, bạn bè và những người thân nhìn thấy.

Nhưng chất lượng bao cao su ở những quầy hàng nhỏ như vậy liệu có đảm bảo hay không? Trong những cuộc kiểm tra về chất lượng hàng hoá, người ta chưa từng đề cập đến chất lượng bao cao su. Vậy nếu các em dùng bao cao su không an toàn thì hậu quả sẽ như thế nào?

Có một vấn đề cần nêu ra ở đây là vì sao trong các cuộc phỏng vấn, tôi lại chỉ hỏi các bạn nữ có kinh lần đầu khi nào mà không hỏi các bạn nam phóng tinh lần đầu vào khi nào?

Tuy trong lĩnh vực này, tôi đã là người trưởng thành, nhiều kinh nghiệm hơn các em, nhưng tôi vẫn cảm thấy e ngại trước một số vấn đề, tỉ dụ như cương cứng đột xuất, thủ dâm, mộng tinh... và các biểu hiện sinh lý khác của lứa tuổi dậy thì.

Cũng có lúc đối tượng phỏng vấn né tránh trả lời, nhưng chủ yếu là do tôi cảm thấy không cần thiết phải hỏi các em những chuyện mà tôi tưởng rằng rất đơn giản đối với các em. Nhưng hoá ra nghĩ như vậy chưa hoàn toàn chính xác.

Các bạn nam cũng từ thời kỳ nhị đồng bước vào tuổi dậy thì. Các em phải đương đầu với những thay đổi lớn trong cơ thể, tâm sinh lý các em cũng trải qua chặng đường phát triển đầy ắp những câu hỏi cần được giải đáp.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 11)

Công viên là chốn thuận tiện cho các cặp nam nữ trẻ

Khang Lực có bề ngoài hơi kỳ quái, tóc dài, đội một chiếc mũ sùm sụp che kín mặt. Cậu nói chuyện rất thành thật, giọng nói còn rõ âm điệu phương ngữ Quảng Châu. Cậu trả lời câu hỏi của chúng tôi rất ngắn gọn, không hề dây dưa rề rà.

Nụ hôn đem lại cảm giác rất đặc biệt

Giáo dục giới tính ở Quảng Châu như thế nào? Từ đâu mà em có vốn kiến thức về tình dục?

Từ những người bạn quanh em.

Vậy các bạn đó nói gì?

Khi cùng nhau đi ăn cơm hay tán gẫu, hoặc là đọc báo, tạp chí xong thì các bạn ấy nói về cảm nghĩ của mình. Các bạn ấy nói chi tiết cụ thể lắm, nhưng hầu như chỉ những bạn chưa có bạn gái mới nói nhiều đến vấn đề này, còn những bạn đã có bạn gái rồi thì lại ít nói.

Em bắt đầu chơi với bạn gái từ khi nào? Vì sao em chọn cô ấy?

Vì chúng em ở gần nhà nhau, mới đầu cũng chỉ là bạn bè bình thường. Khi cô ấy gặp khó khăn thì em đều có ý kiến hay giúp đỡ. Em học ở trường đó cũng khá lâu.

Vậy cô gái đó gặp khó khăn gì?

Khó khăn trong việc giao lưu với các bạn cùng lớp hoặc là khó khăn trong học tập.
Nhưng chủ yếu là em giúp cô ấy trong việc học.

Từ trung học cơ sở đến trung học phổ thông, em có mấy người bạn gái?

Chỉ có một mà thôi!

Đó là một cô gái như thế nào?

Rất ngây thơ, cô ấy bị cha mẹ quản rất chặt, hầu như làm việc gì cũng đều ở thế bị động.

Quan hệ của bọn em có bị cha mẹ phản đối không?

Cha mẹ của cô ấy phản đối cho nên có một thời gian dài chúng em không được gặp nhau.

Trong 4 năm các em chơi với nhau, có chuyện gì khó quên nhất?

Có lẽ là chuyến đi du lịch nước ngoài cùng nhau.

Cha mẹ cô bé quản chặt như vậy thì các em làm thế nào để có cơ hội "gần nhau"?

Chuyện ấy xảy ra khi bọn em học lớp 10, tại nhà em. Khi đó chúng em tán gẫu với nhau một lúc thì buồn ngủ. Cô ấy ngủ ngay cạnh em, chúng em lại nói chuyện rồi sau đó thì "bắt đầu", sau khi ngủ dậy thì coi như xong rồi!

Khi đó em có biết làm thế nào không?

Không biết gì chị ạ! Thậm chí không biết hôn là thế nào? Nhưng cảm giác của nụ hôn quả là đặc biệt.

Cha nào con nấy

Các em làm chuyện đó mà không sợ bị cha mẹ phát hiện à?

Tư tưởng gia đình em tương đối thoáng.

Cha mẹ em làm gì?

Buôn bán.

Vậy vì sao cha mẹ em lại có tư tưởng thoải mái như vậy?

Em cũng không biết nữa! Mẹ em cũng có mang trước rồi cha mẹ mới kết hôn với nhau.

(Chúng tôi cùng đồng thanh nói: Cha nào con nấy!)

Cha mẹ em có biết em làm gì ở trong phòng hay không?

Cha mẹ em không nhìn thấy nhưng có thể biết em làm gì, chắc chắn cha mẹ em đoán ra được.

Bây giờ nghĩ về chuyện ấy, em có cảm nhận gì không?

Rất ngọt ngào. Nhưng em không chủ tâm nghĩ mãi về những cảm giác ấy. Trong số các bạn gái của em, cô ấy là người em yêu lâu nhất và sau một thời gian yêu nhau rất lâu, chúng em mới có quan hệ giới tính.

Em và cô ấy đều yêu lần đầu sao?

Vâng!

Vì sao lúc đó em lại muốn làm chuyện ấy?

Kỳ thực, lúc đó em rất buồn cười. Em không biết phải bắt đầu như thế nào. Lần đầu tiên thế là không thành công.

Em vẫn tiếp tục thử nữa chứ?

Không chị ạ! Lần gặp nhau sau đó, cô ấy mới bảo em tiếp tục.

Cô ấy bảo như thế nào?

Không bảo bằng miệng mà “bảo” bằng tay.

Em không lo nhớ cô ấy mang bầu sao?

Lúc đó em không hề nghĩ đến việc có thể cô ấy sẽ mang bầu! Thời gian đó, bọn em có nhiều dịp để làm chuyện đó không? Khi cô ấy yêu cầu thì chúng em lại gặp nhau.

Khoảng bao lâu thì gặp nhau một lần?

Cũng tùy.

Tuy lần nào cũng là em "bị" đòi hỏi, nhưng về phía em cũng thích chuyện đó chứ?

Đúng vậy! Rất thích! Lần đầu tiên không thành công. Lần thứ hai vẫn không thành công. Đến lần thứ ba thì thành công, em đã làm đủ các khâu cần thiết.

Khi đó em có chịu áp lực gì không?

Không có bất cứ áp lực nào!

Vì sao em thích cô ấy?

Vì cô ấy rất đẹp.

Cô ấy có khuyết điểm gì không?

Cô ấy hay ràng buộc cuộc sống riêng tư của em.

Hiện tại bọn em vẫn có liên lạc với nhau chứ?

Có chị ạ! Chúng em đều học ở Malaixia, có lúc cùng đi đánh bi-a với nhau. Hiện giờ cô ấy đã có bạn trai mới rồi.

Theo đuổi một cô bạn gái không phải là việc khó!

Sau chuyện đó, em có thay đổi gì lớn không?

Với em thì cơ bản không có gì thay đổi nhưng cô ấy thì thay đổi khá nhiều. Trước đó, cô ấy không ngăn chặn quan hệ của em với bạn bè, cũng không bao giờ ghen tuông, nhưng sau chuyện đó thì cô ấy đã không cho em có quyền chơi bời thoải mái và thảnh thơi còn ghen nữa.

Khi đó, em có nghĩ đến chuyện kết hôn không?

Không hề.

Chuyện ấy có ảnh hưởng lớn đến em không?

Có chứ! Ảnh hưởng lớn nhất đối với em là từ đó về sau em cảm thấy theo đuổi một cô gái cũng rất dễ dàng, thật đấy! Rồi làm "chuyện ấy" với các cô ấy cũng đơn giản hơn nhiều.

Sau mỗi tình đó, em đã có rất nhiều kinh nghiệm phải không?

Kỳ thực, chỉ có cô ấy cho rằng "lần đầu tiên" là rất quan trọng. Những bạn gái sau này của em đều không nghĩ như vậy!

Em có cách nhìn nhận như thế nào về tình yêu?

Em cảm thấy giữa em với cô ấy có tình yêu. Chúng em đều rất chăm lo cho nhau.

Chuyện ấy có ảnh hưởng đến việc học tập của em không?

Có, em học hành tiến bộ hơn! Vì em không muốn để người yêu coi thường nên càng cố gắng học.

Thái độ của cha mẹ em như thế nào?

Cha mẹ cho em tiền tiêu vặt nhiều hơn, chăm lo cho bạn gái có phải đơn giản đâu. Kỳ thực, khi hai chúng em yêu nhau, cha mẹ em hoàn toàn không ngăn cản.

Khi chúng em cùng đi du lịch, cha mẹ chỉ nói rằng bọn em cần cẩn thận giữ gìn nhưng ý nói là giữ gìn chú ý khi đi lại trên đường chứ không phải là về phương diện kia.

Em là con một trong gia đình phải không?

Không ạ. Em còn có một chị gái nữa.

Chị của em cũng nghĩ thoáng như em à?

Không. Tuy chị ấy nói năng ra vẻ rất thoáng nhưng lại rất bảo thủ trong hành động.

Vì sao mà em biết chị em bảo thủ?

Từ trung học cơ sở đến trung học phổ thông, chị ấy chưa từng yêu ai. Chỉ đến khi chị ấy vào đại học thì mới yêu một bạn trai cùng lớp rồi kết hôn với anh ấy.

Tại chị em không tìm được bạn trai sao?

Không! Chị ấy không đi tìm, chỉ biết học thôi.

Nếu như được quay ngược thời gian, em sẽ không lặp lại những chuyện đã qua

Em hiểu gì về căn bệnh AIDS?

Có biết một chút.

Em cảm thấy hoàn cảnh xung quanh em có an toàn không?

Rất an toàn.

Theo em thì nhà trường nên làm gì khi giáo dục giới tính cho học sinh?

Hiện tại hình như nhà trường đã có giáo dục về giới tính nhưng thời bọn em thì chưa có môn học ấy. Em cảm thấy học sinh cần được giáo dục tri thức cơ bản về giới tính, để các em có thể hiểu được cấu tạo sinh lý của bản thân, rồi sau đó có thể chiếu bằng hình mang tính giáo dục cho các em xem...

Nếu như được trở lại quá khứ, em có làm chuyện ấy ở tuổi 16 nữa không?

Em sẽ không làm như thế nữa. Em cảm thấy lứa tuổi đó đối với em vẫn còn là quá nhỏ. Với con trai bọn em thì không sao nhưng em cảm thấy mình đã làm tổn thương trái tim người bạn gái ấy.

Em đang nói về mối tình đầu của mình đấy phải không?

Đúng vậy!

Vì sao em biết rằng em đã làm thương tổn trái tim cô ấy?

Khi em yêu cầu chia tay cô ấy đã định tự sát.

Vì sao mà em muốn chia tay với cô ấy?

Em cảm thấy vì cô ấy mà em mất đi bạn bè xung quanh. Tuy cô ấy là bạn gái của em nhưng em không thể lớn lên chỉ trong vòng tay một cô gái được. Muốn trưởng thành, em

cần có nhiều bạn bè hơn nữa.

Sau chuyện đó em có cách nhìn khác về tình dục hay không?

Không. Em thấy vẫn thế thôi. Khi ấy em nghĩ sau khi có chuyện đó với nhau, chúng em mãi mãi không thể chia lìa. Nhưng đó là cách nghĩ lúc đó mà thôi, hiện tại em không còn có ý nghĩ đó nữa.

Vì sao?

Vì lúc đó, em chưa hiểu mấy về cuộc đời. Cũng bởi chúng em còn quá trẻ. Nếu như quyết định sống với nhau lâu dài thì không phải là lúc 16, 17 tuổi mà là 26, 27 tuổi trở đi cơ.

Vậy quan hệ của em với người yêu hiện tại như thế nào?

Rất tốt, hai chúng em có chung quan điểm sống là ít trói buộc nhau...

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 12)

Lịch Lịch: Nữ, sinh năm 1984, tốt nghiệp trung học phổ thông tại một trường điểm của Bắc Kinh. Năm lớp 7, cô chính thức có bạn trai và đến năm lớp 10 thì nếm mùi “trái cấm”. Và điều mà cô nhận ra sau đó là: Hãy yêu trong sáng khi bạn 16 tuổi!

Lịch Lịch học rất giỏi, hiện cô là sinh viên tại một trường đại học nổi tiếng của Bắc Kinh. Lịch Lịch có mái tóc dài suôn xuống vai, thân hình cao dong dỏng. Ấn tượng đầu tiên của chúng tôi về Lịch Lịch là ở cô toát ra một điều gì khá đặc biệt và có sức thu hút người đối thoại.

Hôn là trận chiến giữa hai cái lưỡi

- Có phải tuổi trẻ các em dễ xảy ra và dễ chấp nhận “chuyện ấy” hay không?

Từ góc độ sinh lý mà nói thì có thể là như vậy. Nhưng em nghĩ việc ấy có xảy ra hay không còn tùy thuộc vào mức độ trưởng thành tâm lý của mỗi cá nhân. Em thì cho rằng

chỉ ít cũng phải ngoài 20 tuổi mới nên làm điều đó.

- Khi xảy ra chuyện ấy, em bao nhiêu tuổi?

Mười sáu tuổi. Hồi ấy em học ở một trường trung học cơ sở nổi tiếng. Em mến bạn trai
ngồi
cùng bàn, bạn ấy cũng rất mến em. Vì trong lớp em lúc đó có nhiều đôi "kết" nhau nên
chúng em cũng đến với nhau khá dễ dàng và tự nhiên.

- Khi đó em có biết hôn không?

Em thích đọc tiểu thuyết ái tình từ hồi học trung học cơ sở, cho nên không đến nỗi
không biết hôn. Nhà văn Trịnh Uyên Khiết đã từng viết rằng "Hôn là trận chiến giữa hai
cái lưỡi", em cảm thấy đúng như vậy.

Hai chúng em chơi với nhau một thời gian thì đến lúc thi tốt nghiệp, bọn em cứ đinh
ninh là sẽ
phải chia tay nhau, nào ngờ sau đó lại vẫn học cùng một trường...

Vuốt ve - dịu dàng mà đây quyền lực

- Thế em có sợ mang bầu không?

Sợ lắm ạ! Vì khi đó cả hai đều không hiểu biết gì, mà lại không áp dụng các biện pháp
an toàn.

"Lần đầu tiên" xảy ra trong tâm trạng lo lắng vô cùng, trên thực tế không thể coi đó là
một lần sinh hoạt giới tính với đúng nghĩa của nó, bạn ấy cũng sợ mà em cũng hoảng...

- Sau chuyện đó tình cảm giữa hai em tốt lên hay là xấu đi?

Thực ra, ngay từ đầu bọn em đã không gắn bó lắm nên em cũng chẳng để tâm xem
sau đó thì xấu đi hay tốt lên. Bây giờ hồi tưởng lại lúc ấy em thấy mình không hề có cảm
giác yêu thương nồng thắm gì, chẳng qua là hoàn cảnh xô đẩy mà thôi.

- Khi đó em có thay đổi rõ rệt về sinh lý không?

Không! Hình như màng trinh của em đã không còn nguyên vẹn từ trước, có lẽ là do
chơi thể thao hoặc vận động mạnh. Khi đó em ngỡ ngàng lắm. Em còn hỏi bạn ấy rằng cái
màng ấy nằm ở chỗ nào, nhưng bạn ấy cũng không biết.

- Lần đầu tiên em ôm bạn mình là lúc nào?

Năm lớp 7, lúc ấy em cảm thấy rất ngọt ngào.

- Thế còn vuốt ve?

Qua lớp áo quần hay là không ạ?

- Không.

Thế thì cùng lúc với "chuyện ấy".

Em không muốn chuyện đó xảy ra khi mới 16 tuổi!

- Vì sao các bậc cha mẹ không thể nói chuyện thẳng thắn với con cái về giới tính nhỉ?

Trước hết, đó là quan niệm chung của toàn xã hội, đề tài này là điều cấm kỵ trong quan niệm truyền thống của chúng ta, giữa bạn bè với nhau cũng ít khi nhắc đến. Bản thân em cũng như vậy, sau này chắc em sẽ không nói đến vấn đề đó với con trước khi nó tròn 18 tuổi.

- Thế nếu con của em hỏi em thì sao? Hoặc giả dụ nếu con em mang bầu?

Nói chung em không thích giả thiết ấy, còn nếu nhất quyết phải trả lời câu hỏi này thì em nghĩ chắc là em sẽ thẳng thắn đối mặt với nó, dẫu gì em cũng đã từng trải qua chuyện ấy rồi.

- Lúc đó vì sao các em không áp dụng biện pháp an toàn?

Vì khi đó cả hai đứa em mới 16 tuổi, đều không có biết gì về giới tính. Mãi đến khi xảy ra chuyện rồi thì mới bắt đầu cảm thấy hãi sợ.

Nhưng chúng em không dừng lại được, xảy ra lần thứ nhất rồi thì sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba... Lúc còn lại một mình, em sợ đến mức tự ngắm mình trước gương rồi bắt đầu nôn khan, căng thẳng lắm.

Em và bạn ấy suốt ngày gọi điện thoại cho nhau bàn bạc, không biết có "dính" không, nhờ mang bầu thì làm thế nào, đến khi về nước mới mang bầu thì làm sao... Cứ như thế cho đến tận khi có kinh nguyệt mới thôi.

Nhưng sau đó em dần dần cảm thấy bạn ấy là người chỉ biết nghĩ cho bản thân mình.

- Em thấy cậu bạn trai ấy là người ích kỷ à?

Có lần, bạn ấy làm hỏng một cái kẹp tóc mà em thích nhất. Nhưng bạn ấy thản nhiên đưa trả em cái kẹp hỏng tới tấp, thậm chí không hề hối lỗi chút nào.

- Trong lòng em có tự nguyện hay không?

Cũng không thể nói là hoàn toàn tự nguyện... thực ra là có chút tò mò và không muốn cự tuyệt mà thôi. Kỳ thực, trước khi xảy ra chuyện đó, em là một cô bé rất ngây thơ.

Em cho rằng chỉ khi lấy người nào thì mới làm điều ấy với người ta. Và chúng em đã như thế thì sau này chúng em sẽ mãi mãi ở bên nhau. Nhưng cuộc sống lại không diễn ra như vậy.

Sau một thời gian dài dằn vặt suy tư, em nghiệm ra rằng sau này mình phải tự có trách nhiệm với tất cả hành động cũng như lời nói của chính mình.

- Khi đó cơ thể em có thoải mái hay không?

Không có cảm giác gì nhiều!

- Thế lòng hiếu kỳ của em đã được thoả mãn rồi chứ?

Dạ vâng. Em cảm thấy hai người ở bên nhau đem lại cảm giác ấm áp lắm, em thấy dễ chịu.

(Đột nhiên cô bé bật cười nho nhỏ)

- Khi đó, bạn trai của em chiều theo cảm xúc của em chứ?

Vâng!

- Nếu như được lựa chọn một lần nữa, em có làm việc ấy nữa không?

Quả thực em rất hối hận về những chuyện đã xảy ra, em không hề muốn làm điều ấy khi em mới 16 tuổi. Em nghĩ ở tuổi 16 nên có một tình yêu trong sáng và thuần khiết!

- Sau chuyện đó, ham muốn của em có thay đổi gì không?

Cũng không có thay đổi gì lớn. Hầu như không thay đổi gì.

- Em với bạn trai từng tranh cãi nhau vì tiền bao giờ chưa?

Không, chưa hề!

- Em có thái độ như thế nào về tiền bạc?

Tiền bạc là thứ cần thiết, nhưng đôi khi nó có thể làm thay đổi một con người.

Trong lòng đổi thay dữ dội, dường như đất trời đảo điên

- Chuyện này ảnh hưởng mạnh nhất đến em ở khía cạnh nào?

Nó làm biến đổi hẳn quan niệm của em về tình yêu và hôn nhân. Thực ra không chỉ riêng bản thân chuyện ấy, mà là cả mối tình lúc ấy đã khiến em sinh ra hoài nghi tình yêu. Em không biết trên thế giới này có tồn tại tình yêu thực sự hay không?

Đây chính là lí do vì sao em muốn "tuổi nào làm việc nấy". Bởi vì chuyện ấy xảy ra quá sớm, khiến cho những nhìn nhận về tình yêu và cuộc sống của em bị vỡ tan như bong bóng xà phòng...

- Thế tình cảm sau này của em ra sao?

Trước khi vào đại học, em có ý nghĩ buông xuôi bản thân mình, thậm chí em có thể chấp nhận cặp bồ với một ông chủ giàu có để kiếm tiền tiêu chẳng hạn... Hoặc là nếu có tình yêu mới thì em cũng sẽ giấu kín những chuyện đã qua, không nói cho người yêu biết. Em không còn thấy trân trọng bản thân mình.

Nhưng sau đó em quen người bạn trai hiện nay, anh ấy đã làm thay đổi suy nghĩ của em. Chúng em hay chat và gửi e-mail cho nhau, dần dà em thấy tin tưởng và muốn thổ lộ tâm sự với anh ấy.

Anh ấy là một người rất đáng tin cậy, và tình yêu thực sự chỉ có được khi hai người hoàn toàn tin cậy lẫn nhau. Anh ấy đã làm em thay đổi ít nhiều, khiến cho em lạc quan hơn đối với tình yêu.

Nhưng đến giờ em vẫn chưa thể hoàn toàn dốc bầu tâm sự với anh ấy, em sợ rằng như thế sẽ làm đổ vỡ hết thảy... Có lẽ anh ấy cũng cảm thấy giữa chúng em vẫn còn một chút ngăn cách chưa thể san bằng.

- Khi em đang đau khổ như thế, lẽ nào không có người nào giúp đỡ em?

Em nghĩ việc này chỉ có thể tự mình giải quyết mà thôi. À, sau đó một thời gian em có tâm sự chuyện này với một người bạn trai rất thân thiết.

- Cậu ấy phản ứng ra sao?

Bình tĩnh như không có gì xảy ra vậy.

Bức màn tối đen che phủ trong sâu thẳm tâm hồn

- Từ trước tới giờ, cảm nghĩ của em về chuyện đó ra sao?

Chuyện ấy khiến em thay đổi quan niệm của mình trên hai phương diện. Một là em trở nên hoài nghi tất cả mọi điều. Lúc này em nói là mình có thể đi làm "gái bao", nhưng thực ra đó chỉ là ý nghĩ mà thôi chứ em sẽ không làm như thế đâu.

Hai là sau những chuyện này thì em sống thực tế hơn rất nhiều, những mộng mơ trước kia đã bị thực tế tàn nhẫn vùi dập tan nát. Em hiểu ra rằng chỉ có bản thân mình mới bảo vệ được mình, ngay cả tình yêu cũng không phải là cứu cánh cuối cùng có thể giải quyết được tất cả mọi điều.

Tuy trong sâu thẳm tâm hồn em vẫn bị bao phủ bởi bức màn đen tối, tuy tình cảm đầu đời để lại cho em nhiều nỗi xót xa, nhưng trong lòng em vẫn khát khao một tình yêu chân thành...

- Em muốn bạn trai mình thuộc tuýp người như thế nào?

Anh ấy phải lớn tuổi hơn em, hơn em một cái đầu, hiểu biết nhiều hơn em và giúp em học hỏi được nhiều điều.

- Bây giờ nhìn lại, em đánh giá thế nào về chuyện đã qua?

Chuyện đó xảy ra cách đây vài năm rồi, em cũng không biết sau này mình sẽ nghĩ sao về những điều đó... Em chỉ biết rằng, sau quãng thời gian nghĩ ngợi giằng xé ấy, em đã thay đổi, không còn là một cô bé con ngây thơ như trang giấy trắng tinh nữa.

Em đã có thêm nhiều kinh nghiệm. Vì thế, em nghĩ chuyện đã qua cũng có tác dụng tích cực đối với sự trưởng thành của em chứ không hoàn toàn chỉ gây nên đau khổ.

Có lẽ em vẫn còn may mắn hơn những bạn bị mang bầu ngoài ý muốn. Trước kia em cứ tưởng những gì mình đã trải qua rất đặc biệt, rất khác người, nhưng sau này mới phát hiện ra nhiều người còn phải trải qua những điều khủng khiếp hơn thế.

Bây giờ, trong suy nghĩ của em, mọi sự đều nhẹ nhàng hơn trước rất nhiều. Bởi vậy nên em mới có thể kể ra mọi điều với chị một cách bình thản như thế này...

- Em muốn nói với các bạn cùng lứa điều gì?

Đừng đồng ý "chuyện ấy" một cách vội vàng, hấp tấp. Hãy học cách nói "không". Đừng nhân danh tình yêu mà đem bản thân mình ra làm vật tế. Đúng là tình yêu đòi hỏi sự dâng hiến, nhưng riêng chuyện này thì hãy biết giữ mình.

Khi vị thành niên ném "trái cấm"

(kỳ 13)

Nếu như không gặp Gia Minh, được nghe những điều tâm huyết này thì tôi vẫn tưởng rằng tuổi trắng tròn của thế hệ 9X các em đây ắp ánh dương và rực rỡ hoa tươi. Thế hệ các em phải đối mặt với nhiều ngã tư đường và nhiều sức ép của thời đại.

Gia Minh: Nam, sinh năm 1980, tốt nghiệp một trường trung học dạy nghề ở Bắc Kinh. Năm lớp 9 bắt đầu có bạn gái, thành tích học tập trung bình.

Có một thời gian Gia Minh bỏ học, thành lập ban nhạc, nhưng sau đó cậu quay trở lại trường chăm chỉ ôn thi đại học.

Khi chúng tôi đang chỉnh lý bản thảo phỏng vấn thì cậu đã nhận được giấy gọi nhập học của một trường đại học nghệ thuật ở Bắc Kinh.

Gia Minh tâm sự: Từ khi còn rất nhỏ, em đã mơ hồ có cảm nhận về giới tính. Đó là cảm giác rất đẹp. Xung quanh em không có nhiều bạn gái lắm, và trong mắt em họ rất đáng ngưỡng vọng.

Em cảm thấy ngưỡng vọng các bạn gái từ khi nào?

Từ năm em học lớp 1, thậm chí trước khi đi học đã có ý nghĩ đó rồi. Có lẽ vì em không được tiếp xúc nhiều với họ.

Thời nhỏ, em có thích chơi với bạn gái không?

Rất thích! Đó giống như là một bản năng vậy. Em hay vùi vỉnh mẹ đưa đến chỗ bạn gái nào đó để chơi, mẹ em không đồng ý em cũng nhất quyết đòi cho bằng được mới thôi.

Sau này thì sao?

Vẫn mong muốn có được sự quan tâm của bạn gái và đặc biệt thích bạn gái chú ý đến mình. Thí dụ vào những dịp lễ tết mà nhận được một tấm bưu thiếp chúc mừng của cô bạn gái mà em quý mến thì em sẽ rất vui mừng.

Đôi khi có hoạt động tập thể như đồng ca chẳng hạn, được đứng sát bên cạnh cô bé ấy

thì em mừng lắm, vui ngấm ngấm đến tận tối, nhưng không hề có ý nghĩ xấu nào đâu ạ.

Em đã tiếp xúc với tri thức về giới tính như thế nào?

Em đọc trong sách vở. Trong lớp em có một bạn nam có cuốn tạp chí "đen", viết "rùng rợn" lắm. Toàn những câu chuyện về cuộc đời bất hạnh của các ni cô.

Em nhớ đó là một buổi chiều, chúng em nấp dưới bờ đê ven sông để đọc cuốn tạp chí, đọc xong bọn em đều thấy ghê ghê, nên cuối cùng phải vứt nó đi.

Sau đó, em lật tìm một số sách báo cũ trong nhà xem xem có gì không, để thoả mãn chí tò mò là chính chứ không học được tri thức gì mấy.

Em có một cậu em họ học tiểu học. Nó có thói quen thu hết những cảnh hôn nhau hay là cảnh nóng bỏng trên ti vi vào băng hình, đây một băng ấy thì bọn em đóng cửa ngồi xem với nhau...

Gần gũi với phái nữ

Khi nào thì em bắt đầu nảy sinh tình cảm với bạn gái?

Từ hồi trung học cơ sở, vào quãng năm lớp 9. Hai chúng em rất mến nhau. Trước đó thường là người ta thích em nhưng em không rung động, hoặc là em rung động thì người ta lại chẳng thèm để ý đến em. Đến lúc ấy em mới biết thế nào là tình yêu đến từ hai phía.

Nguyên nhân nào khiến em thích cô bạn gái đó?

Cô bạn em là một cô gái đặc biệt, không dễ lẫn với những người con gái khác. Em đặt nhiều tình cảm chân thành vào mối tình đầu ấy. Em cảm thấy cô ấy rất đáng yêu, hai chúng em hợp nhau lắm.

Sau này thì sao?

Khi lên đến phổ thông trung học, chúng em không còn học cùng trường với nhau nhưng vẫn duy trì tình cảm thêm hai năm nữa.

Có việc gì đặc biệt khó quên trong thời gian yêu nhau không?

Không ạ! Hoặc là nói một cách khác thì việc gì cũng đáng để nhớ nên không có việc gì khó quên. Khi đó, em thấy mình không còn bé bỏng lắm, nhưng mọi người chắc đều cho rằng yêu vào tuổi ấy là quá sớm.

Hồi ấy em vất vả lắm, cứ như là một người chồng của cô ấy vậy. Ngày nào em cũng phải đưa cô

ấy đến trường từ sáng sớm, buổi tối lại phải đón cô ấy về nhà, mà từ nhà đến trường xa ơ là xa. Dù xa xôi vất vả nhưng được ở bên cô ấy em vẫn cảm thấy hạnh phúc vô

ngần. Dần dà bọn em yêu nhau sâu đậm hơn, và cuối cùng chuyện gì phải đến cũng đã đến.

Em còn nhớ nụ hôn đầu chứ? Khi ấy em có biết hôn không?

Không ạ, tận hai năm sau em vẫn không biết hôn như thế nào.

“Không biết” tức là sao?

Em thấy người ta hôn nhau trên ti vi thì lưỡi phải động đập cơ. Không hiểu như thế thì sẽ cảm thấy thế nào, em băn khoăn về chi tiết ấy mãi.

Việc đã rồi

Việc ấy xảy ra vào lúc nào?

Năm lớp 10, khi đó em khoảng 16, 17 tuổi. Hôm ấy, cha mẹ em đi dự một buổi liên hoan và muốn đưa em đi theo, nhưng em nói dối là phải tham gia chương trình huấn luyện cán bộ lớp vì lúc đó em đang là lớp trưởng mà!

Lần đó, em đã đưa bạn gái về nhà.

Khi ấy em có cảm giác gì?

Không hề lãng mạn như em tưởng tượng. Những tưởng ăn được trái cấm ngon lành, hoá ra đến lúc ấy mới ngả ngửa ra rằng chẳng có gì đặc biệt.

Nếu em có em gái hoặc có người bạn gái thân thiết nào thì chắc em sẽ dặn họ rằng, nên hiểu biết nhiều về chuyện ấy chứ đừng nên thử nó.

Sau đó cơ thể em có phản ứng như thế nào?

Biết nói thế nào nhỉ? Có lần nghe bạn bè nói đàn ông dễ hao tổn nguyên khí vì chuyện ấy, em cũng thấy hơi giật mình.

Quả là cơ thể của em suy yếu hơn trước nhiều. Thế là em nấu một nồi cháo, hồ đào... to tướng ăn cho bằng hết. Phải mất gần một năm em mới thoát ra khỏi tâm lý hãi sợ.

Thực ra trong lòng em vẫn thích, nhưng không biết làm sao cho đúng. Nếu cứ mò mẫm như trước thì tự ti vì thấy mình không biết cách. Mỗi lần như vậy xong rồi em đều có cảm giác cực kỳ thất bại, và có áp lực nặng nề. Lúc ấy điều kiện cũng không được tốt cho lắm, thô sơ quá.

“Thô sơ” là sao?

Tức là không được thoải mái lắm. Thí dụ như phòng ốc nên ấm áp một chút chẳng hạn,

phải tắm rửa sạch sẽ, không nên để bụng đói, và phải để dành thời gian tận hưởng.

Bạn gái em cũng không biết gì cả, bạn ấy cũng căng thẳng như em. Nhưng hình như con gái có năng khiếu bẩm sinh, các bạn ấy học rất nhanh. Còn em thì mãi không “tiến bộ” lên được bao nhiêu, và hầu như không cảm thấy điều gì vui sướng.

Các em mô phỏng theo phim ư?

Lúc ấy thì em chẳng nhớ những gì mình đã xem, mà cũng chẳng kịp áp dụng đâu. Rồi đến khi cơ thể bọn em có những thay đổi thì chúng em cực kỳ lo lắng, không biết đi hỏi ai. Bây giờ nhớ lại thì mới thấy mình bị giày vò rất nhiều bởi những băn khoăn ấy.

Em càng băn khoăn thì càng cảm thấy áp lực vô cùng nặng nề. Dường như trong lòng mình bị giăng xé vụn, có lẽ nhiều người làm điều ấy xong đều có cảm giác giăng xé như em, bởi vì nhiều bạn cùng lớp với em cũng có tâm lý ấy.

Em có sợ bạn gái mang bầu không?

Không!

Các em có dùng biện pháp tránh thai nào không?

Không dùng!

Vì sao?

Em cũng không biết nữa! Lúc đầu thì là vì lười, sau đó thì vì em thấy không thoải mái, với lại em cũng chỉ nghĩ đến bản thân mình thôi.

Bọn em chia tay khi nào?

Năm bọn em học lớp 12. Lúc ấy cảm thấy không thể nào ở bên nhau được nữa.

Em có buồn không?

Cũng không buồn lắm, vì lúc đó em đã không muốn gặp cô ấy nữa rồi. Mọi điều dường như đã kết thúc.

Vì sao em hay có tâm lý hoài nghi, chán chường và mất tự tin như thế?

Lúc đó em quá mệt mỏi. Trước hết là vì ăn uống quá tệ, tại vì phải tiết kiệm tiền mua sách vở và đi xem phim nên hay phải bớt ăn đi, nhịn đói nhiều rất khó chịu.

Hơn nữa, em lại ít có thời gian nghỉ ngơi, hàng ngày phải dậy sớm để đưa người yêu đến trường. Thời gian đó em uể oải lắm, trong người không khỏe nên chẳng thích cái gì cả.

Hạnh phúc không... ngọt ngào

Qua việc này em thấy bản thân mình là người như thế nào?

Em là người rất giàu tình cảm và nhiều ham mê mãnh liệt, nhưng lại thiếu suy xét và quy hoạch cho cuộc đời mình.

Em rất không hài lòng về mình?

Vâng, em luôn luôn không thoả mãn về mình, nhưng thực ra em lại là đứa rất yêu bản thân. Con trai bạn em thường bàn luận về vấn đề này bằng giọng điệu bông lơn, tỏ mò và hơi "hư đồn" một tí.

Em chẳng biết phải diễn đạt những chuyện ấy như thế nào. Chẳng hạn như em cảm thấy mình bị "yếu sinh lý", yếu thận... Hình như các bạn của em cũng có những nghi ngờ như vậy.

Giờ đây em muốn nói với các bạn trẻ hơn rằng, nếu gặp phải tình trạng như em thì đừng quá lo ngại, đừng tự gây áp lực quá lớn cho mình, thực ra có rất nhiều người đều gặp phải vấn đề như vậy.

Hồi tưởng lại em mới thấy những lo lắng của mình khi ấy thật là ngu ngốc. Bởi vì em không thể nói với cha mẹ, cũng không thể tâm sự với bạn gái được. Em chỉ biết giả vờ mình rất tráng kiện, rất mạnh mẽ...

Thế đấy, quãng thời gian ấy em đã vướng vào mớ bòng bong như vậy. Thứ nhất là vì em không có tí kiến thức gì, thứ hai là vì không biết phương pháp làm sao. Nhưng tình cảm của em hồi ấy là hoàn toàn chân thực.

Bây giờ nghĩ lại, em có hối hận gì không?

Đến tận bây giờ em vẫn không dám chắc những chuyện đã qua để lại cho em cảm giác gì. Chỉ biết rằng thời gian đã trôi đi không lấy lại được nữa, lẽ ra nên làm gì đó để hoàn thiện mình thì tốt hơn.

Nếu bây giờ cho em cơ hội lựa chọn, em sẽ không lặp lại chuyện ấy. Những điều chúng em đã trải qua không hề ngọt ngào chút nào.

Khi ấy em tỏ mò hay là cơ thể em có nhu cầu thực sự?

Bình thường khi chưa gặp cô ấy thì trong lòng em rất mong muốn, nhưng khi gặp cô ấy thì trong em lại chỉ có sự hiếu kỳ. Nói chung là hiếu kỳ chiếm tỉ trọng cao hơn.

Những lúc ấy, cơ thể em cảm thấy được thư giãn chứ?

Vâng! Được ở bên cạnh một người khác rất gần như thế kể cũng dễ chịu lắm ạ.

Em có thể dùng từ nào để diễn tả cảm giác đó không?

Hạnh phúc! Em cảm thấy rất hạnh phúc, và chúng em càng yêu quý nhau hơn.

Yêu là sự cảm dỗ khó lòng cưỡng lại

Em còn tin tưởng vào tình yêu không?

Tin chứ! Yêu là sự say đắm một người con gái. Và cô ấy thấu hiểu bạn. Tình yêu là sự cảm dỗ chúng ta khó lòng cưỡng lại, nó khiến cho bạn thất điên bát đảo.

Tình yêu càng đặc biệt, càng trắc trở thì càng sâu nặng. Em không tin tưởng lắm vào thứ tình yêu của hai con người lúc nào cũng gắn chặt với nhau như hình và bóng.

Em từng nghĩ đến chuyện kết hôn bao giờ chưa?

Ngày xưa thì có nhưng càng về sau này càng ít nghĩ đến.

Hiện tại em nghĩ về việc gì?

Em nghĩ đến việc thi đỗ vào đại học, và muốn quay một bộ phim tài liệu nhỏ.

Các bạn nam xung quanh em thì thế nào?

Đều rất bức xúc, cuộc sống của các bạn ấy buồn tẻ lắm. Chúng em rất ít nói chuyện với nhau, thường chỉ đùa cợt được đôi câu.

Vì sao các em bức xúc?

Sự rung động của cơ thể không được giải tỏa, tình cảm và suy nghĩ của trái tim không thể thổ lộ với ai, không có nhiều bạn bè khác giới, cũng chẳng biết dốc toàn tâm toàn ý vào việc gì cho vơi bớt nỗi lòng.

Lời người phỏng vấn

Nếu như không gặp Gia Minh, được nghe những điều tâm huyết này thì tôi vẫn tưởng rằng tuổi trăng tròn của thế hệ 9X các em đầy ắp ánh dương và rực rỡ hoa tươi.

Nhưng sự thật không giống những điều tôi tưởng tượng. Thực ra, tuổi trẻ của thế hệ nào cũng có nhiều điểm chung nhau.

Hơn nữa, thế hệ các em còn phải đối mặt với nhiều ngã tư đường và nhiều gập ghềnh hơn nữa, bởi vì các em bị sức ép của thời đại tràn ngập thông tin tác động đến.

Khi vị thành niên nếm “trái cấm”

(kỳ 14)

Hình ảnh thân mật nam nữ nơi công cộng dần thành bình thường trong xã hội Trung Quốc

Tiểu Thiên: Nữ, sinh năm 1982, vốn học trường trung học dạy nghề ở Bắc Kinh. Bắt đầu từ trung học cơ sở, cô phát hiện thấy mình mến một bạn nữ khác...

Tốt nghiệp đại học một năm sau cô đi du học Canada, hiện cô làm việc cho một công ty quảng cáo trong nước.

Đã quen với những ánh mắt khác lạ của mọi người

Em bắt đầu nam tính hoá từ khi nào?

Từ nhỏ em đã như vậy. Thuở nhỏ, cha mẹ quản lý em rất chặt. Gia đình em tương đối khá giả, mẹ là bác sĩ, cha là sĩ quan quân đội. Năm em một tuổi, mẹ em mua về một đôi giày da đỏ rất đẹp, nhưng em không thích đi.

Có một lần khác, mẹ mua cho em một đôi giày khủng bố, loại giày mà hội con trai hay đi ấy. Mẹ em thấy xinh xinh, nghịch nghịch nên mua về cho em, ai ngờ em thích mê tới đôi giày ấy. Từ nhỏ em đã thích những trò của bọn con trai như là nghịch súng nhựa, chơi đánh nhau...

Vậy em có cảm giác thế nào mỗi khi “đến tháng”?

Tuy em rất giống con trai nhưng cơ thể em vẫn là con gái. Nói thế nào nhỉ... có lẽ là như thế này, cơ thể em là con gái nhưng tâm hồn em lại là con trai. Còn kinh nguyệt là hiện tượng sinh lý, không làm sao thay đổi được.

Theo như em nói, em có nội tâm của một người con trai, vậy lúc đến tuổi dậy thì em

thích các bạn con trai hay con gái? Quá trình ấy như thế nào?

Em cảm thấy mọi chuyện diễn ra một cách bình thường, tự nhiên.

“Tự nhiên” như thế nào?

Có những người phải đắn đo xem mình thích con trai hay là con gái, nhưng em thì em thích các bạn nữ một cách rất bản năng, như thế em là con trai vậy...

Cha mẹ em có bao giờ nghi ngờ em không?

Em cũng không biết cha mẹ nghi ngờ hay chỉ là không thích em ăn mặc giống như con trai. Từ nhỏ họ đã bắt em để tóc dài, mặc quần áo con gái... để làm sao em trông giống con gái mới thôi.

Cha mẹ em luôn luôn ép em phải làm một cô gái à?

Đúng vậy! Cha mẹ em cứ bắt em phải trở thành một cô gái đích thực, đến mức em muốn phát điên lên. Việc đó kéo dài cho đến khi em đi nước ngoài.

Vì người nước ngoài rất tôn trọng sự chọn lựa riêng tư của mỗi cá nhân phải không?

Đúng vậy. Em sống ở Trung Quốc này đã bao lâu nay, chẳng bao giờ em thấy bức bách do ánh mắt khác lạ của mọi người. Từ nhỏ em đã thế này rồi, biết làm sao được, em đã quen với sự ngạc nhiên trong mắt mọi người, hoặc là cũng có thể em đã không thèm để tâm đến những điều ấy từ xưa rồi...

Làm tương về người bạn gái

Em kết giao với những người giống em từ khi nào?

Từ sau năm lớp 9, đó là những người bạn của bạn em. Trước khi quen các bạn ấy, em cứ tưởng cả Bắc Kinh chỉ có một người như em mà thôi. Sau đó, em mới biết rằng cũng có người rơi vào hoàn cảnh giống em. Chúng em có thể cảm nhận đối phương rất nhanh, biết rằng các bạn ấy thuộc “phe mình” hay không.

Những người như em có nhiều lắm không?

Cũng nhiều. Có rất nhiều người tính cách rất giống em, thậm chí họ còn giống con trai hơn em nữa...

Em có thể nói một chút về người bạn gái đầu tiên được không?

Cô ấy là bạn học của người bạn cũ cùng học cấp II với em... Lúc đầu em không rõ bạn ấy có thích con gái không, còn bạn ấy thì coi em như là một cậu con trai vậy, hai bên không đến mức không có tình cảm gì với nhau, nhưng cũng không thật sự sâu sắc lắm. Sau rồi bạn ấy cũng biết tình cảm của em, bọn em hay nắm tay nhau đi dạo phố, bạn ấy còn thơm lên má em nữa...

Những người đồng tính luyến ái khác, ngoài nguyên nhân bẩm sinh như em ra thì còn có nguyên nhân gì khác?

Có bạn lớn lên rồi mới trở thành đồng tính luyến ái, chứ không phải đồng tính từ nhỏ. Các bạn sau khi học lớp 11, 12 mới thành ra như vậy, đa phần là do bị bạn trai làm tổn thương, nên thích gần bạn gái để yên ổn và ấm áp hơn. Cũng có những bạn thích cả con trai lẫn con gái.

Tình cảm giữa hai người đồng giới với nhau có dễ thay đổi không hay là rất ổn định?

Tùy từng người, cũng giống như tình cảm giữa một người con trai và một người con gái ấy. Có đôi duy trì mãi suốt mấy chục năm, nhưng cũng có người thay đổi tác thường xuyên. Còn nhìn chung mà nói, lứa tuổi trung học cơ sở và trung học phổ thông thì tình cảm đều chưa chắc chắn cho lắm.

Mong muốn trở thành một cậu con trai

Thời trung học, tỉ lệ những bạn như em vào khoảng bao nhiêu?

Trước kia thì không nhiều lắm. Còn ở các trường học hiện nay thì em không biết, chỉ biết là các quán bar bây giờ có rất nhiều học sinh trung học. Quán bar đồng tính nam thì nói chung đều là những người đã đi làm. Chứ quán bar đồng tính nữ thì hầu hết là mấy cô bé mười tám, mười chín tuổi.

Vì sao?

Em cũng không biết, nhưng em đoán có thể là các bạn trẻ bây giờ có nhiều tiền tiêu vặt. Ngoài ra, có thể con gái trưởng thành sớm hơn con trai khoảng hai năm... Các bạn trai sau khi hiểu ra thì cũng sẽ đến quán bar dành riêng cho người đồng tính nam.

Chuyện này chắc mọi người đều giấu cha mẹ mình phải không?

Vâng, đều giấu.

Vậy rốt cục em muốn trở thành nam giới để làm gì?

Để nội tâm được hoà hợp với thân thể.

Thế tại sao bây giờ em không muốn thay đổi giới tính nữa?

Vì hiện nay em đã có thể thổ lộ tình cảm với bạn gái bằng chính thân phận của mình rồi...

Trong quan hệ giữa hai người đồng giới, các em phân công "vai" như thế nào?

Có nhiều kiểu người, có người như em đóng vai con trai, cũng có người đóng vai con gái, hoặc có những người không cần phân vai, họ vừa đảm nhiệm vai trò con trai vừa đảm nhiệm vai trò con gái.

Có bạn trai nào theo đuổi em không?

Không, từ xưa đến giờ chưa ai theo đuổi em cả. Họ coi em như anh em cùng hội cùng thuyền, chúng em chơi với nhau hợp ca mà thôi. Nhưng nói thế nào nhỉ, tụi con trai ấy chơi với em như là anh em cùng giới, nhưng thực ra trong lòng họ vẫn coi em là con gái, em cũng quen rồi.

Tình cảm đặc biệt

Lần đầu tiên em hôn bạn gái là khi nào?

Sau khi tốt nghiệp đại học.

Khi đó có cảm giác như thế nào?

Em nghĩ chắc cũng giống như những người con trai con gái yêu nhau vậy thôi.

Vậy em với bạn gái phát sinh hành vi giới tính trong hoàn cảnh nào?

Vào một buổi tối.

Khi đó, các em có xác định rằng quan hệ giữa hai em là tình yêu không?

Có chứ! Chúng em yêu nhau. Đó không phải là lần đầu tiên của cô ấy, nên cô ấy chủ động hơn em một chút.

Khi xảy ra chuyện ấy, em nghĩ gì?

Chẳng nghĩ gì hết. Hồi ấy có người bảo em là mọi người khác đã thế này thế nọ rồi, còn mỗi mình em dấn thối ra, chưa hề biết làm gì. Đến lúc làm rồi thì em thấy cũng bình thường, chẳng có gì đặc biệt cả.

Trước đó, nguyên nhân nào khiến em không làm chuyện ấy?

Em không có nhu cầu, cũng không gặp những cô gái có nhu cầu đó. Những bạn gái trước kia của em đều chưa có kinh nghiệm yêu đương.

Vậy tức là người bạn gái này đã từng phát sinh hành vi giới tính với bạn trai trước của cô ấy?

Đúng vậy.

Điều ấy có ảnh hưởng gì đến việc cô ấy lại có quan hệ với một người đồng giới không?

Cũng không khác nhau nhiều lắm, bạn gái em có thể chấp nhận tất cả. Và lại, cô ấy thích ở bên cạnh em...

Em có thấy vui khi làm chuyện ấy không?

Không, nhìn chung là không. Hầu như lần nào cũng do bạn gái em đề xuất mà thôi.

Quá trình ấy ra sao?

Chúng em hôn nhau, sau đó diễn ra bình thường...

Những lúc ấy thực lòng em mong mọi điều gì?

Thực ra chỉ là đáp ứng nhu cầu của bạn gái. Cho nên người ta gọi những người như bọn em là "chỉ biết cho mà không biết nhận". Cá nhân em thì cảm thấy mình có sự trao gửi nhưng cũng được nhận về. Trao gửi ở đây là chỉ sự hao tổn thể lực, còn được nhận về tình yêu sâu sắc hơn của bạn gái...

Em muốn nói gì với những người trẻ tuổi đồng cảnh?

Hy vọng là họ tốt số hơn em, có thể tìm được một người để tâm tình và giải toả tình cảm. Không có người để trò chuyện cùng thật là kinh khủng.

Khi vị thành niên nếm "trái cấm"

(kỳ cuối)

Lý Mai: Nữ, sinh năm 1981, học sinh trường trung học trọng điểm của tỉnh Sơn Đông. Vì vướng vào chuyện yêu đương nên phải thi lại đại học năm thứ hai. Hiện nay, cô là sinh viên một trường đại học nổi tiếng ở Bắc Kinh...

Lần đầu tiếp xúc với tri thức về giới tính Em có kinh nguyệt năm bao nhiêu tuổi? Năm em 13 tuổi, học lớp 7.

Khi học trung học cơ sở, em có bạn trai không?

Có a. Nhưng khi ấy mấy bạn trai theo đuổi em đều thuộc loại nghịch ngợm, đầu gấu, học hành không tử tế. Thật lòng thì em không thích họ. Em được nghe người ta nói về ham muốn tuổi dậy thì, em cũng có một chút ham muốn đó. Nhưng em chưa từng lơ là việc học hành, nên kết quả học tập của em rất ổn định.

Em còn nhớ lần đầu tiên học hỏi kiến thức giới tính một cách có hệ thống như thế nào không? Em đọc trong tạp chí Giáo dục sức khỏe. Nhưng trong đó viết khô cứng lắm, cả hội đọc cho vui thôi. Em tiếp xúc thật sự với chuyện ấy là qua đĩa VCD, em xem trộm lúc cha mẹ đi vắng. Khi đó em học lớp 8. Những hình ảnh trong đĩa em cũng hiểu tí chút, nhưng xem lần đầu vẫn thấy sốc kinh khủng.

Người bạn không may

Khi học trung học phổ thông, lớp em có nhiều bạn từng quan hệ giới tính không?

Nhiều chứ! Có cả học sinh giỏi và học sinh kém, cũng có những bạn ở ký túc xá.

Vậy thầy giáo có thái độ gì trước hiện tượng ấy? Hay là thầy cô và cha mẹ đều không biết chuyện?

Thầy cô có biết chuyện đó. Có một bạn gái tên là Tú Tú, thương lắm. Thầy giáo biết chuyện của bạn ấy, thầy không làm ầm ĩ lên nhưng ngày nào thầy cũng đến tìm, đến nỗi bạn ấy đành xin thôi học.

Vì sao thầy giáo biết chuyện?

Chắc là trong lớp em có "nội gián", đến giờ em cũng không rõ vì sao. Tú Tú học vào loại khá trong lớp. Bạn ấy vẫn biết cần phải học tập, nhưng thầy cứ nói xoáy vào nỗi đau của bạn ấy, lần nào họp thầy cũng mắng mỏ bồng bóng gió... Hỏi làm sao mà bạn ấy chịu đựng được. Phải em thì em đã gục lâu rồi.

Tú Tú quá sơ ý trong chuyện ấy chẳng?

Không phải là do bạn ấy sơ ý hay không. Bạn ấy ở trong trường. Bạn con trai kia ở ngoài, chuyện ấy xảy ra ở nhà bạn con trai kia. Chắc chắn là do bạn con trai kể cho người

khác.

Có lẽ bạn nam đó có tâm lý muốn khoe khoang mình?

Chắc thế thì mới đi nói với người khác chứ. Khổ thân Tú Tú yêu phải một cậu chẳng tôn trọng bạn gái gì cả.

Vậy sau đó Tú Tú có hối hận không?

Hối hận thì cũng muộn mất rồi. Bạn trai đó vẫn học tiếp, không thi đỗ đại học, nhưng bỏ tiền ra cũng vào được trường cao đẳng. Nhà bạn đó tương đối giàu có.

Tú Tú có xinh đẹp không?

Đoạn trang, da dẻ trắng trẻo, mịn màng, tính tình dịu dàng, dễ mến. Nếu bạn ấy thi được vào đại học thì tương lai sẽ rất rộng mở.

Có thật Tú Tú suy nghĩ nông cạn không?

Không hoàn toàn như thế, em cảm thấy không phải do Tú Tú cạn nghĩ. Khi đó, bạn trai của Tú Tú quả thật rất tốt với bạn ấy. Em cảm thấy chỗ yếu của bọn con gái chúng em là không chống đỡ nổi những lời ngọt ngào, đường mật...

Bị cuốn hút bởi vẻ bề ngoài

Em và người bạn trai lúc ấy chơi với nhau bao lâu?

Hai năm. Chúng em bắt đầu từ học kỳ hai năm lớp 10. Bạn ấy cùng khối nhưng khác lớp với em, hay chơi bóng rổ, dáng người rất cao, nhưng học không bằng em...

Em quen người bạn trai đầu tiên như thế nào?

Bạn ấy thường sang lớp em chơi. Có lần, trong buổi liên hoan, bạn ấy tìm cơ bắt chuyện với em. Lúc đó em rất ngạc nhiên. Bạn ấy nói rằng đã từng gặp em hồi còn học trung học cơ sở.

Hóa ra bạn ấy học ở trường bên cạnh nên thường sang trường em chơi với hội bạn trai. Bạn ấy nói rằng em rất gây ấn tượng với bạn ấy.

Sau đó, chúng em chơi với nhau, bọn em ở bên nhau vui vẻ lắm. Bạn ấy tốt tính, và lại rất chiều em. Còn em thì đối xử thân thiện với bạn ấy...

Khi làm chuyện đó, em có sợ không? Có biết là cần phải làm gì không?

Em có biết chút xíu, nhưng bạn trai của em biết nhiều hơn em. Bạn ấy có nhiều kinh nghiệm hơn, các bạn nam hay xem băng đĩa, và hay tán chuyện với nhau về chủ đề này.

Em thì không thể biết nhiều bằng bạn ấy.

Khi đó em có sợ mang bầu không?

Lúc ấy, trong nhà bạn ấy có bao cao su.

Bạn trai của em chuẩn bị kỹ thế kia à?

Đó là của bố bạn ấy. Bố bạn ấy có đến mấy người bạn gái. Mẹ bạn ấy thì đánh mất chức cả đêm. Hình như khi ấy cha mẹ bạn ấy đã hoạch định sẵn, con trai thì đỗ vào đại học thì sẽ ly hôn. Cha bạn ấy có công ty riêng, cũng được coi là một nhà phú hào trong vùng. Ông ấy rất lịch lãm.

Vậy nghĩa là em bị cuốn hút bởi bề ngoài của người bạn trai?

Con người mà, ai mà chẳng dễ bị thu hút bởi bề ngoài, dù trong lòng cũng biết bề ngoài chỉ là cái vỏ, nhưng chẳng ai cưỡng nổi. Bạn trai em là một trong những bạn đẹp trai nhất khối lúc bấy giờ.

Em nói rằng nữ sinh hay rung động trước những lời đường mật, có phải là do các em còn nhỏ quá nên dễ bị phỉnh phờ và không nghĩ đến hậu quả không?

Em cho là như vậy. Nếu lui lại đến tuổi em bây giờ thì chắc em sẽ do dự nhiều hơn. Với lại, lúc đó em thực lòng mến bạn ấy, em sợ từ chối thì sẽ làm tổn thương bạn ấy.

Làm thế nào mà bạn ấy thuyết phục được em?

Bạn ấy từng nói đến vấn đề đó rất nhiều lần, và em cũng không biết vì sao tối hôm đó em lại đồng ý. Chúng em tan lớp ôn buổi tối, về đến nhà bạn ấy đã hơn 10 giờ.

Cha mẹ em hôm đó lại đi dự đám cưới của dì ở một thành phố khác, tối cũng không về nhà. Em sợ cha mẹ về nhà đột ngột nên gọi điện cho dì hỏi lại, rồi em ở lại nhà bạn ấy.

Hôm sau hai đứa đến thẳng lớp học luôn. Cha mẹ em không hề nghi ngờ gì cả, và cũng không một ai biết chuyện này.

Lần đầu tiên em bị ép buộc hay tự nguyện?

Tự nguyện. Khi đó em không nghĩ ngợi gì nhưng bây giờ thì lại băn khoăn rất nhiều. Lúc đó em nghĩ rằng hai người yêu nhau thì sẽ cùng nhau làm chuyện ấy. Nhưng em thấy đau lắm, cả hai đứa đều khá là căng thẳng. Không hiểu vì sao bạn trai của em biết làm những chuyện này...

Tình yêu thoát nhìn giống chú cừu non ngoan ngoãn, nhưng thực ra nó lại là một con hổ dữ bất kham. Những cô thiếu nữ trẻ trung bị vẻ ngoài hiền hòa của nó đánh lừa, nhưng khi đã cưỡi lên lưng hổ mới biết nó kinh khủng nhường nào.

Các cô chỉ còn cách nhắm mắt để tình cảm lôi mình đi đến bến bờ vô định, cho đến khi bị hất tung từ mộng tưởng rơi bịch xuống đất mới dần dần thức tỉnh...

Trưởng thành là quá trình giằng xé giữa cái đẹp và cái xấu. Các em mong mỗi cái đẹp nên sôi nổi theo đuổi những ngôi sao ca nhạc, phim ảnh lộng lẫy, nhằm nâng cao giá trị và che đậy khiếm khuyết bản thân bằng những hình tượng ngôi sao ấy.

Khi đang buồn nản, tự ti, các em vô cùng khát khao được người khác thừa nhận và càng dễ rung động trước người khác giới. Một khi được yêu, các em dễ dàng dốc hết sức mình để người yêu hài lòng.

Nhưng ở vào lứa tuổi non nớt và ngây thơ ấy, nếu chỗ dựa mỏng manh bị mất đi, có thể các em sẽ rơi xuống vực sâu đau đớn.

Sự thành công hay thất bại của giáo dục giới tính không chỉ do nội dung giáo dục mà còn do thái độ giáo dục. Nếu như tiến hành giáo dục giới tính với thái độ mập mờ, không thẳng thắn thì không những không hy vọng thành công mà còn để lại hậu quả khôn lường.

Vì vậy, các bậc cha mẹ và giáo viên nên có tấm lòng rộng mở và trong sáng để bàn luận với các em một cách công khai, thấu đáo. Thí dụ có thể tổ chức các loại hình giáo dục giới tính công khai như đêm thơ tình yêu, hội thảo về tình yêu và hôn nhân trong nhà trường, thi diễn giảng về phụ nữ thời hiện đại, tranh luận thế nào là nam nhi đại trượng phu, dạ hội thanh thiếu niên...

Khi đã có ý thức về cái tốt, cái đẹp, làm sao các em có thể hạ thấp tình cảm thánh thiện xuống thành ham muốn thấp hèn. Có lẽ trong thế giới tình cảm, điều hay cái đẹp sẽ dẫn dắt cho sự lành mạnh.

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage :

<https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google :<http://bit.ly/downloadsach>